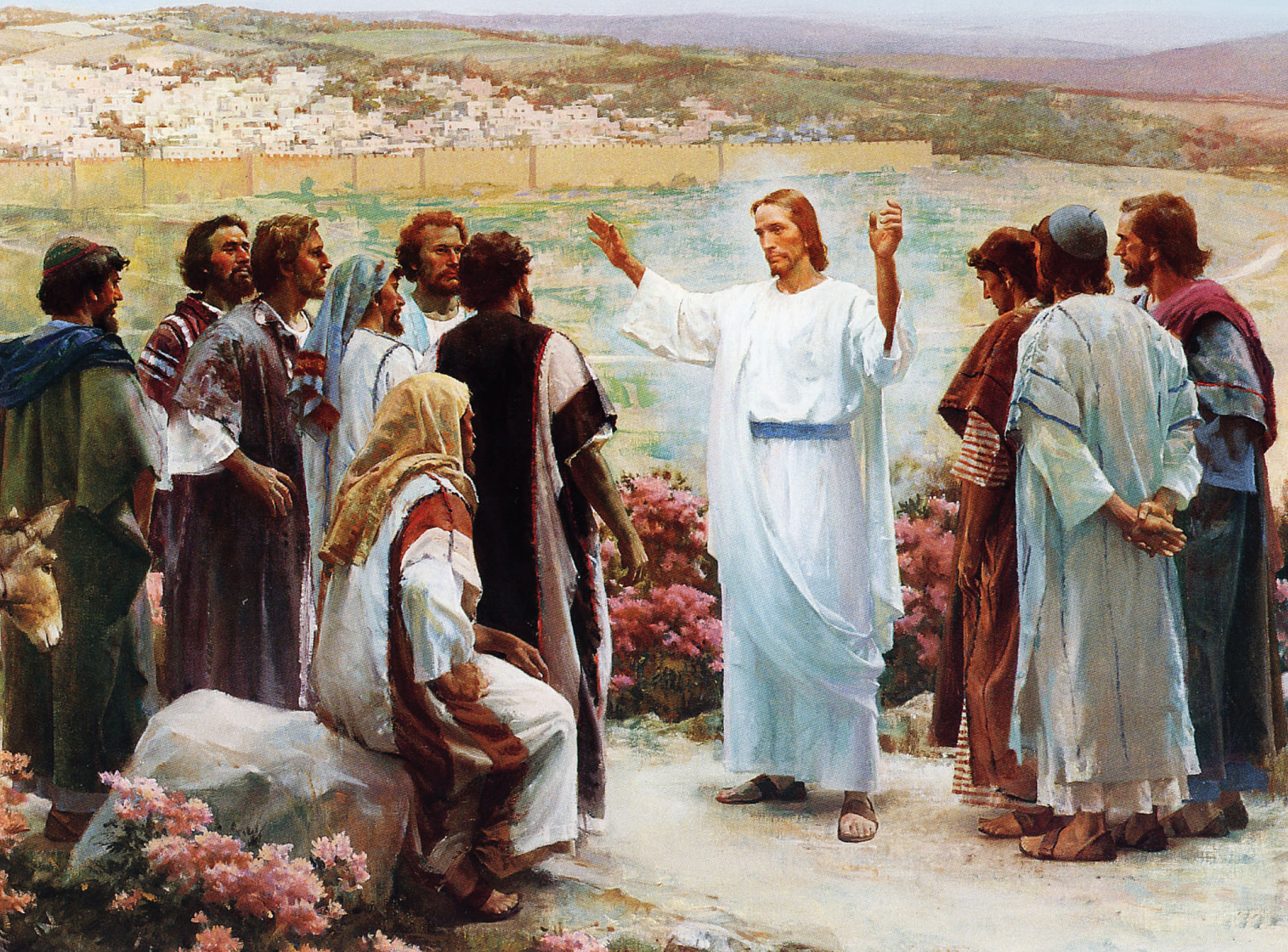

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก 16:15)

สารสังฆมณฑลราชบุรี

ปีที่ 37 ฉบับที่ 2 เดือนกันยายน - เดือนธันวาคม 2018

สังฆมณฑลราชบุรี RATCHABURI DIOCESE BULLETIN

ปีที่ 37 ฉบับที่ 2

กันยายน-ธันวาคม 2018

จุดประสงค์:

1. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส
2. เพื่อนำเสนอข่าวสาร และความเป็นไปในสังฆมณฑลราชบุรี
3. เพื่อนำเสนอบทความที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตคริสตชน
4. เพื่อเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวของพระเจ้า

ที่ปรึกษา:

พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ
คุณพ่อเสนอ ดำเนินสววก
คุณพ่อศิริศักดิ์ ยอแซฟ
คุณพ่อสุรชาติ แก้วเสนีย์
คุณพ่อไพศาล ยอแซฟ
คุณพ่อชิตชนนท์ แสงประดับ

พิสูจน์อักษร:

กฤติยา อุตสาหะ
ศิริลักษณ์ เบญจภุมริน
สมบัติ เส็งเจริญ

ปก: ภาวดี กลิ่นสวัสดิ์

รูปเล่ม: จิรายุทธ กลิ่นสวัสดิ์
ศุทธดล อรุณฉาย

จัดพิมพ์โดย: สังฆมณฑลราชบุรี
31/2-4 ถ.สมบุญกุล ต.หน้าเมือง
อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทร. 0-3232-5458, 0-3231-4717

พิมพ์ที่: เมืองราชการพิมพ์

บรรณาธิการ:

คุณพ่อชิตพล แซ่โล้ว

กองบรรณาธิการ:

กิตติพงษ์ ธีรวงษ์
กฤติยา อุตสาหะ
จิรายุทธ กลิ่นสวัสดิ์
จุฑารัตน์ เรไร
ประสัคศักดิ์ พิมพ์พิทักษ์
ภาวดี กลิ่นสวัสดิ์
วณิชวรรณ ประชาบาล
ศิริลักษณ์ เบญจภุมริน
ศุทธดล อรุณฉาย

ฝ่ายจัดส่ง:

จิรายุทธ กลิ่นสวัสดิ์
วณิชวรรณ ประชาบาล
ศุทธดล อรุณฉาย

สารบัญ

Table of Contents

เกริ่นนำ

บทบรรณาธิการ	4
--------------	---

คำแนะนำของผู้ใหญ่

ความห่วงใยจากนายชุมพาบาส	5
--------------------------	---

สัญญาณกาลเวลา	6
---------------	---

ความเชื่อที่มีชีวิต

พระวาจาแห่งชีวิต	7
------------------	---

ตามรอยเท้านักบุญ	9
------------------	---

รูปแบบพระคริสต์ในชีวิตนักบวช	12
------------------------------	----

บทบาทฆราวาส	15
-------------	----

เสริมสร้างชีวิตคริสตชน

สารพันความรู้เรื่องพิธีกรรม	17
-----------------------------	----

คำสอนพระศาสนจักร กับสถานการณ์ปัจจุบัน	21
--	----

มิติด้านสังคม ในงานประกาศข่าวดี	24
------------------------------------	----

แพร่ธรรมตามคำสอน ของพระคริสต์เจ้า	26
--------------------------------------	----

คำถามชวนคิดด้านศีลธรรม และศาสนาในยุคปัจจุบัน	28
---	----

สงฆ์ของพระคริสต์เจ้า

สงฆ์เที่ยงแท้	30
---------------	----

พี่น้องผองเพื่อนสงฆ์	33
----------------------	----

25 ปี แห่งสังฆภาพ	35
-------------------	----

สาระ-ภาพ เรื่องดีดี

ภาพข่าวกิจกรรมต่าง ๆ	41
----------------------	----

นานาสาระ

บอกเล่าเก้าสิบ	52
----------------	----

ถามมา-ตอบให้	55
--------------	----

บทบรรณาธิการ Editorial

สวัสดิ์ท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่านครับ

หากย้อนกลับไปในปี ค.ศ. 1567 เมื่อมิชชันนารีชาวโปรตุเกส 2 ท่านเดินทางเข้ามาเผยแผ่ศาสนาในกรุงศรีอยุธยา ก็นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าในแผ่นดินสยาม ต่อจากนั้นมีบรรดามิชชันนารีกลุ่มต่างๆ ได้เดินทางเข้ามาประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าในแผ่นดินแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดามิชชันนารีจาก *คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (M.E.P.)* ซึ่งพวกท่านมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรคาทอลิกในราชอาณาจักรสยาม จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1669 **สมเด็จพระสันตะปาปาเคลเมนต์ที่ 9** ได้ประกาศสถาปนามิสซังสยามขึ้นอย่างเป็นทางการ

จวบจนถึงวันนี้ ปี ค.ศ. 2018 พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย เชิญชวนให้เราเตรียมเฉลิมฉลอง **“350 ปี แห่งการสถาปนามิสซังสยาม”** ซึ่งจะมีการเฉลิมฉลองขึ้นในปี ค.ศ. 2019 เราจึงอยู่ในช่วงเวลาสำคัญของประวัติศาสตร์พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยของเรา

ด้วยสำนึกในความกตัญญูของบรรดามิชชันนารีผู้เสียสละ และเพื่อมุ่งสู่อนาคตของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยของเรา ในโอกาสแห่งความชื่นชมยินดีของการเฉลิมฉลองนี้ เราคริสตชนคาทอลิกชาวไทยทุกคนจึงสมควรจะเป็นผู้ที่ยินดีเหตุการณ์นี้อยู่เฉย ๆ แต่เราควรเฉลิมฉลองอย่างมีส่วนร่วมและมีความหมาย การเฉลิมฉลองที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้ จึงไม่ควรเป็นเพียงแค่การจัดงานภายนอกที่ผ่านไปโดยไม่หลงเหลืออะไรติดอยู่ในจิตใจของเราเลย แต่ควรอย่างยิ่งที่จะเป็นโอกาสในการฟื้นฟูจิตตารมณ์ของเราในการเป็นศิษย์ขององค์พระเยซูเจ้าที่เราได้รับมาทางศีลล้างบาป โดยให้เราจะได้มีความกระตือรือร้นในการเป็นผู้ประกาศข่าวดีแห่งความรักของพระเจ้าไปสู่พี่น้องชาวไทยทุกคน เฉกเช่นเดียวกับที่บรรดามิชชันนารีได้อุทิศร่างกายและจิตใจเพื่องานประกาศข่าวดีของพระเจ้า ในอดีตพวกท่านเหล่านั้นได้วางรากฐานการประกาศข่าวดีไว้อย่างดีที่สุดแล้ว ปัจจุบันเป็นหน้าที่ของพวกเราแต่ละคนที่จะต้องร่วมมือกันทำให้ข่าวสารแห่งความรักของพระเจ้าปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนในสังคมไทยของเรา

**ขอพระเจ้าโปรดประทานพระพรในการเป็นผู้ประกาศข่าวดี
แห่งความรักของพระเจ้าแก่ท่านผู้อ่านทุกท่านครับ**

บรรณาธิการ
สารสังฆมณฑลราชบุรี

ความห่วงใย จากนายชุมพวงบาด

พระศาสนจักรในประเทศไทยกำลังเตรียมฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม และ 100 ปี ของสมณลิขิต “Maximum Illud” ซึ่งเน้นเรื่อง **“การแพร่ธรรม”** เป็นประเด็นสำคัญ

สังฆมณฑลราชบุรีได้แต่งตั้งคุณพ่อวัชรศิลป์ กฤษเจริญ และคณะอนุกรรมการพิเศษ ที่ทำหน้าที่สำคัญนี้ คือ บูรณาการการอภิบาลสัตตวาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ค.ศ. 2015 **“ศิษย์พระคริสต์ เจริญชีวิตประกาศข่าวดีใหม่”** นโยบายและคำแนะนำของสำนักนโยบายสภาพระสังฆราช คำแนะนำจาก สันตะสำนักเกี่ยวกับสมณลิขิต “Maximum Illud” และแผนปฏิบัติงานอภิบาลและประกาศข่าวดีของสังฆมณฑลราชบุรี โดยเน้นการนำลงสู่ภาคปฏิบัติให้มากที่สุด

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก 16:15) เป็นบัญชาที่พระเยซูคริสต์เจ้ามอบให้กับสมาชิกของพระศาสนจักรทุกคน

“350 ปี” ที่คณะธรรมทูตได้เสียสละทุกอย่าง ทั้งบ้านเกิดเมืองนอน ชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องพลญ ความทุกข์ยากลำบากมากมาย ทั้งจากคนที่มุ่งร้าย เช่น โจรผู้ร้าย คนคัสด้าน ทั้งจากภัยธรรมชาติ และโรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ พวกท่านต้องเดินทางข้ามน้ำ ข้ามทะเล ข้ามภูเขา ยอมสละทุกอย่างแม้กระทั่งชีวิต เพื่อทำหน้าที่ประกาศข่าวดีให้กับเราในประเทศไทย จนทำให้เรามีวันนี้

สำหรับสังฆมณฑลราชบุรีของเรา สิ่งที่เรามี สิ่งที่เราเป็นในปัจจุบัน ล้วนเป็นมรดกตกทอดมาจาก ธรรมทูตผู้เสียสละทั้งสิ้น เราเป็นผู้รับมาตลอด เรามีความสุขบนความรัก ความเมตตา และความเสียสละของธรรมทูต ซึ่งแลกด้วยความเสียสละทั้งทรัพย์สมบัติ ทั้งกาย ใจ และชีวิต เพื่อเรา

ถึงเวลาแล้ว ด้วยความสำนึกในบัญชาของพระอาจารย์เจ้า และพระคุณของธรรมทูต ทั้งหน้าที่สำคัญของการรับศีลล้างบาป เราจึงมีปณิธานอันแน่วแน่ ที่จะสานต่องานของบรรดาธรรมทูตเหล่านั้นในอดีตและปัจจุบัน ให้สำเร็จอย่างต่อเนื่อง ไปจนสุดแดนสังฆมณฑลและต่างสังฆมณฑล จรดดินแดนต่างประเทศ เต็มกำลังความสามารถ ภายใต้การนำของพระจิตเจ้า

พ่อจึงขอใช้ **“สารสังฆมณฑล”** ฉบับนี้ เชิญชวนสมาชิกในสังฆมณฑลทุกท่าน ทุกฐานันดร แสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อทำให้การเตรียมและการเฉลิมฉลอง “350 ปี มิสซังสยาม” และ “100 ปี แห่งสมณลิขิต Maximum Illud” ให้เป็นรูปธรรม

ขอแม่พระปฏิสนธินิรมล แบบอย่างและองค์อุปถัมภ์ของธรรมทูต ได้ภาวนาเพื่องาน “แพร่ธรรม” ในสังฆมณฑลราชบุรี จะได้สำเร็จตามบัญชาของพระอาจารย์ที่ว่า

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง”
มก 16:15

พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปิญญา กฤษเจริญ
ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี

สัญญาณ กาลเวลา Sign of Time

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
POPE FRANCIS THOUGHT

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง”

คริสตชนจำเป็นต้องก้าวไปยังสถานที่ซึ่งพระเยซูไม่เป็นที่รู้จักหรือที่ซึ่งพระเยซูทรงถูกเบียดเบียน ทั้งนี้เพื่อประกาศพระวรสารที่เที่ยงแท้ การก้าวออกไปประกาศพระวรสาร ชีวิตของผู้เทศน์สอนได้ถูกกางออก เขาจะไม่ปลอดภัยแน่นอน มันไม่มีนโยบายทำประกันชีวิตให้กับผู้เทศน์สอนพระวรสาร ถ้าผู้เทศน์สอนพระวรสารแสวงหาหนโยบายการทำประกันชีวิต เขาก็ไม่ใช่ผู้เทศน์สอนพระวรสารที่แท้จริง เพราะเขาไม่ได้ก้าวออกไป เขาเลือกอยู่ในที่ปลอดภัย เหนือสิ่งอื่นใด จงก้าวออกไป พระวรสารและการประกาศพระเยซูคริสต์นั้น เราต้องก้าวออกไปเสมอ นี่คือการจาริกเดินทางไปข้างหน้า

ว่าแต่สไตล์ของการประกาศพระวรสารเป็นอย่างไร นักบุญเปโตรผู้เป็นอาจารย์ของนักบุญมาร์โก ถือเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนในเรื่องสไตล์การประกาศพระวรสาร นั่นคือ พระวรสารต้องได้รับการประกาศด้วยความสุภาพถ่อมตน เพราะพระบุตรของพระเจ้าทรงความสุภาพ นี่คือนแนวทางของพระเจ้า มันไม่มีแนวทางอื่นเลย การประกาศพระวรสารไม่ใช่งานคาร์นิวัล ไม่ใช่งานปาร์ตี้ สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่การประกาศพระวรสาร พระวรสารไม่สามารถได้รับการประกาศด้วยพลังของมนุษย์และจิตตารมณ์ที่ไขว่คว้าหาความก้าวหน้า การทำแบบนั้นไม่ใช่พระวรสาร

ทำไมความสุภาพถ่อมตนจึงเป็นสิ่งสำคัญ คำตอบคือพวกเราก้าวไปข้างหน้าประกาศความอภัยโทษและชัยชนะ (ของพระเยซูคริสต์จากการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน) ผ่านทางความสุภาพถ่อมตน การประกาศพระวรสารต้องเผชิญกับการประจัญล่อลวง อาทิ อำนาจ ความทะนงตน จิตตารมณ์ทางโลก และอีกหลายสิ่งมากมาย

จำไว้ว่า ถ้าคริสตชนกำลังประกาศพระวรสารแล้วไม่ถูกประจัญล่อลวง นั้นหมายความว่า ปีศาจไม่กังวลสิ่งที่เรากำลังประกาศ ที่เป็นแบบนี้ก็เพราะเรากำลังประกาศสิ่งที่ไร้ค่าอยู่นั่นเอง ด้วยเหตุนี้ การประกาศพระวรสารที่แท้จริง มันต้องมีการประจัญล่อลวงและการเบียดเบียนอยู่เสมอ เมื่อเรากำลังทนทุกข์ พระเจ้าจะฟื้นฟูเราขึ้นมาใหม่ พระองค์จะประทานพละกำลังให้เรา เพราะนี่คือสิ่งที่พระเยซูทรงสัญญาให้กับบรรดาอัครสาวกเมื่อตอนที่พระองค์ทรงส่งเขาออกไปประกาศพระวรสาร

พระสันตะปาปา ฟรังซิส

วันอังคารที่ 25 เมษายน 2017

นครรัฐวาติกัน

https://www.popereport.com/2017/04/blog-post_25.html

พระวาจาแห่งชีวิต

The Word of Life

โดย Antony Blue

**"เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา
ทำพิธีล้างบาปให้เขาตบะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต
จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน
แล้วจงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ" (มธ 28:19)**

ช่วงนพวารเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ก่อนฉลองคริสต์มาสไม่กี่ปีที่ผ่านมา ขณะที่ยังศึกษาอยู่ที่ประเทศฟิลิปปินส์ ผมได้มีโอกาสไปเยี่ยมพ่อคณะ SVD ที่รู้จักท่านหนึ่งทางตอนเหนือของประเทศ ซึ่งมีลักษณะเป็นป่าเขา ทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ มีอากาศเย็นสบาย ทำให้คิดถึงบรรยากาศภาคเหนือของประเทศไทย ไม่ได้มีการวางแผนอะไร เตรียมเสื้อผ้าสำหรับไปค้างไม่กี่คืนตามปกติ

เมื่อไปถึงที่นั่น ได้สัมผัสถึงบรรยากาศการเตรียมจิตใจฉลองคริสต์มาสด้วยการร่วมมิสซาซิมบังกาบี ซึ่งเป็นธรรมเนียมที่มิชชันนารีชาวสเปนเมื่อครั้งได้มาปกครองฟิลิปปินส์เป็นร้อย ๆ ปีได้ปลูกฝังไว้ในความเชื่อของคนที่นี่ คือ การร่วมมิสซานพวารเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าตั้งแต่เช้ามืด บางที่เริ่มตีสี่ บางที่ก็ตีสี่ครึ่ง หรือตีห้า เหตุผลเพราะสมัยก่อน ชาวบ้านส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม เมื่อออกไปทำงานกว่าจะกลับก็มีมืด ต้องเตรียมหุงข้าว ทำอาหาร และเหนื่อยล้าจากการทำงาน ทำให้ไม่สามารถไปร่วมนพวารได้อย่างดี มิชชันนารีจึงเปลี่ยนมิสซาให้มาอยู่ในช่วงเช้านี้ ก่อนที่พวกเขาจะออกไปทำงานเพื่อขอพรพระ และไม่ขาดการเตรียมจิตใจเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าด้วย

เมื่อได้พบกับคุณพ่อออสก้า คณะ SVD ที่ตั้งใจไปเยี่ยม คุณพ่อได้ชักชวนให้ไปเยี่ยมพี่น้องชนเผ่า เมื่อไปถึงต้องจอดรถ เพื่อเดินเข้าไปในหมู่บ้าน ซึ่งเวลานั้นเป็นตอนเย็น แยกเป้ เดินเท้าเข้าไปตามหุบเขา ผ่านแม่น้ำลำธารซึ่งอยู่ด้านข้าง ต้องเดินด้วยความระมัดระวังเพราะทางเดินแคบ ยุงชุมหนา คือนั่นเป็นคืนมืดสนิท ทำให้เห็นดวงดาวบนท้องฟ้าได้อย่างชัดเจนและสวยงามกว่าทุกครั้งที่เห็น สิ่งหนึ่งที่ไม่ได้เตรียมมา คือ เตรียมตัวมาเดินดอยนี้แหละ เพราะคุณพ่อออสก้าไม่ได้บอกอะไรล่วงหน้า แค่เพียงบอกว่าเตรียมจัดเสื้อผ้า แล้วเราจะไปเยี่ยมพี่น้องชนเผ่ากัน

หลังจากเดินไปได้สองชั่วโมงก็ถึง คล้ายๆ จะเป็นที่พัก ผมเองดีใจมากเพราะเมื่อยมาก และหยุดเดิน
ถามทุกคนที่ไปด้วย เดินกันเร็วมาก คุณพ่อซึ่งอยู่ในวัยกลางคนก็ยังแข็งแรงมาก ซึ่งคุณพ่อเป็นคนพื้นเพที่นี่ด้วย
เมื่อได้พักสักครู่ต้องเดินทางต่อ ที่แรกนึกว่าถึงที่พักแล้ว คุณพ่อบอกว่าเดินไปอีกไม่ไกล จึงเดินต่อไป
แม้ไม่รู้จุดหมายว่าจะใช้เวลาอีกเท่าไร จวนที่สุดก็ถึงเป้าหมาย สรุปว่าใช้เวลาประมาณกว่าสี่ชั่วโมง
เดินเท้าลัดเลาะไหล่เขา

สิ่งที่ทำให้หายเหนื่อยคือ เมื่อไปถึงก็ราว ๆ สี่ทุ่มครึ่ง บรรดาชาวบ้านรู้และมาจุดกองไฟรอคุณพ่อ
เพื่อร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ไม่ต้องมีคำบรรยายใด ๆ รู้แต่เพียงว่าหายเหนื่อย
ประทับใจชาวบ้าน และคุณพ่อที่ทุ่มเททำงานประกาศข่าวดีท่ามกลางพี่น้องที่อยู่ห่างไกล ซึ่งนาน ๆ ที่จะมี
พระสงฆ์มาถวายพิธีบูชาขอบพระคุณ

ข้อคิดสำหรับตัวเอง คือ ผมเองได้ทุ่มเทและเป็นข่าวดีแก่บุคคลรอบข้างมาน้อยเพียงใด
หน้าที่ประกาศข่าวดีเป็นของเราศรีสตรชนทุกคน ด้วยการเป็นพยานชีวิตคริสตชน และเป็นแบบอย่าง
ให้ผู้คนสัมผัสความรักพระเจ้าผ่านการดำเนินชีวิตตามข่าวดีแห่งพระวรสาร บอกเล่าให้ผู้อื่นฟังว่าเรา
เป็นคริสตชนและพระเจ้ารักฉันและเราทุกคนอย่างไร

ข้อคิดจากพระสมณสาส์น

สิ่งที่ทำหายนที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ ความรับผิดชอบของพวกเราที่จะทำให้ผู้คนในโลกมีชีวิตอยู่อย่างมีความชื่นชมยินดี
พอตระหนักถึงความสว่างและความมืดของเยาวชนเมื่อพ่อดิยย้อนกลับไปถึงครอบครัวของคุณพ่อ
และถึงสมัยที่พ่อยังเป็นวัยรุ่น พ่อจำได้ถึงพลังแห่งความหวังของคุณพ่อเพื่อที่จะมีอนาคตที่ดีขึ้น

จากความจริงที่ว่าเราไม่ได้มาอยู่ในโลกนี้ด้วยการเลือกของเราเอง
ทำให้เราสำนึกได้ว่ามีอะไรบางอย่างที่เราได้ริเริ่มล่วงหน้ามาแล้ว และทำให้เราดำรงอยู่
เราแต่ละคนได้รับการเรียกให้ไตร่ตรองถึงความจริงนี้

“ข้าพเจ้าเองเป็นพันธกิจบนแผ่นดินนี้ และเพื่อสิ่งนี้ ข้าพเจ้าจึงมาอยู่ในโลกนี้”

(EG 273)

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

สารวันแพร่ธรรมสากล 2018

พร้อมกับเยาวชน ให้เราไปประกาศข่าวดีไปสู่ปวงชน

เกษม เกษม ผนวชในสวนอ่าว

SAINT'S LIFE

ตามรอยท่านนักบุญ

โดย: ไล่ตะเกียง

“นักบุญฟรังซิส เซเวียร์” องค์อุปถัมภ์การแพร่ธรรม

ค.ศ. 1506-1552

ฉลองวันที่ 3 ธันวาคม ของทุกปี

ช่วงนี้เราพูดถึงถึงเรื่องการเตรียมฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม เพราะความรักเมตตาของพระเจ้าผ่านทางบรรดามิชชันนารีที่นำศาสนาเข้ามาเผยแผ่ในประเทศไทย ให้เราได้รู้จัก รัก และเป็นศิษย์พระคริสต์ จนล่วงเลยมาถึงทุกวันนี้พระศาสนจักรไทยเรามี 11 สังฆมณฑล และยังมีผู้คนอีกมากมายที่ปรารถนาจะรู้จัก และมารับความเชื่อ ทำให้นึกถึงนักบุญท่านหนึ่ง ซึ่งได้ชื่อว่า “องค์อุปถัมภ์ผู้แพร่ธรรม” นั่นคือ **นักบุญฟรังซิส เซเวียร์**

ฟรังซิส เซเวียร์ ถือกำเนิดในตระกูลขุนนางชั้นสูงที่มั่งคั่งในอาณาจักรนาวาร์ ทางตอนเหนือของประเทศสเปน ในวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1506 เป็นลูกคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้อง 7 คน ท่านเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยกรุงปารีสตามธรรมเนียมปฏิบัติของพวกครอบครัวผู้ดีมีตระกูล มีความฝันอยากเป็นนักวิชาการ อาจารย์ปรัชญา หรือทำงานในราชวังตามบิดา แต่ตลอด 2 ปีที่ได้พบอิกญาซีโอ โลโยลา ท่านก็ถูกถามตลอดว่า **“มนุษย์จะได้ประโยชน์ใดในการได้โลกทั้งโลกเป็นกำไร แต่ต้องเสียชีวิต”** (เทียบ มธ 16:26; มก 8:36; ลก 9:25)

ในเวลาต่อมา อิกญาซีโอ โลโยลา ผู้ก่อตั้งคณะเยสุอิต ภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นนักบุญ กระตุ้นฟรังซิสให้เจริญชีวิตอย่างครบครันโดยการอุทิศตนทั้งครบต่อพระคริสต์เจ้า แม้ว่าท่านจะไม่ยอมรับความคิดนี้ แต่ท่านก็ตอบรับคำเชื่อเชิญของอิกญาซีโอ ที่จะเข้าร่วมการเข้าเฝ้าพบปะแบบพิเศษ ซึ่งรู้จักกันในปัจจุบันว่าเป็นการเข้าเฝ้าแบบของคณะเยสุอิตคือ “Spiritual Exercises” โดยมีอิกญาซีโอเป็นผู้นำการเข้าเฝ้า ผลก็คือฟรังซิสได้เปิดใจอย่างลึกซึ้งและตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวที่จะติดตามพระคริสต์เจ้า ในฐานะนักบวชคณะ “เยสุอิต”

ท่านเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ติดตามทั้ง 7 ของอิกญาซีโอ ที่ได้รับการเจิมถวายตัวต่อพระเจ้า ในวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1534 (อายุ 28 ปี) จากนั้นได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ในวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 1537 (อายุ 31 ปี) ต่อมาพระเจ้ายวที่ 3 กษัตริย์แห่งประเทศโปรตุเกส ขอให้คณะเยสุอิตไปเป็นธรรมทูตที่อินเดียตะวันออก อิกญาซีโอได้เลือกฟรังซิส เซเวียร์ให้ไปแทนเพื่อนคนหนึ่งป่วย ท่านถูกส่งไปพร้อมกับทูตโปรตุเกส ออกเดินทางจากเมืองท่าลิสบอนในโปรตุเกสเมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1541 ขณะมีอายุได้ 36 ปี พร้อมด้วยเพื่อนร่วมเดินทางอีก 2 คน ท่านเดินทางถึงเมืองกัวในวันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1542

หลังจากใช้เวลาทั้งหมด 13 เดือนจากลิสบอน ผ่านท้องทะเลอันกว้างใหญ่ ท่านเผยแผ่ศาสนาให้ผู้คนชาวอินเดียในเมืองกัว ด้วยการไปเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาล เยี่ยมนักโทษในเรือนจำ เทศน์สอน และดูแลเอาใจใส่ชาวประมงที่ยากจน อบรมผู้เยาว์ให้มีใจเมตตาปราณี มีเรื่องเล่าว่าในตอนเช้าหลังจากไปช่วยเหลือนักโทษและผู้ป่วยแล้ว ท่านจะเดินไปตามท้องถนนในเมืองพร้อมกับสั่นกระดิ่งในมือ เชิญชวนพ่อแม่ผู้ปกครองให้ส่งพวกลูกหลานและพวกทาสไปรับฟังคำสั่งสอน ผลที่ได้ก็คือ เด็ก ๆ เริ่มมีจิตใจอ่อนโยน รู้จักทำความดี และพวกผู้ใหญ่ก็จะมีความรู้สึกละอายต่อการทำบาป ผู้คนในเมืองกัวทุกกลุ่มเริ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีงามขึ้น เพราะการอุทิศตนของฟรังซิส เซเวียร์

ในช่วง ค.ศ. 1545-1549 ท่านเทศนาสั่งสอนผู้คนในอาณานิคมมาละกาของโปรตุเกส และบริเวณแหลมมลายู เมื่อมีโอกาสคุ้นเคยกับชาวญี่ปุ่นชื่ออันจิโร (ต่อมาภายหลังได้รับศีลล้างบาปและได้รับชื่อบอล) ท่านจึงประสงค์จะเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาคริสต์ในประเทศญี่ปุ่น จากนั้นพร้อมด้วยสงฆ์เยสุอิตท่านหนึ่งและชาวญี่ปุ่นซึ่งนับถือศาสนาคริสต์อีก 3 คน ได้เดินทางไปประเทศญี่ปุ่นทำการสอนศาสนาตามที่มุ่งหวัง นับได้ว่าฟรังซิส เซเวียร์คือสงฆ์องค์แรกในญี่ปุ่น และสามารถทำให้ผู้คนประมาณ 15,000 คนมายอมรับนับถือคริสต์ศาสนา

ไม่นานนัก ฟรังซิส เซเวียร์ก็มุ่งมั่นที่จะเดินทางไปประเทศจีน ซึ่งในขณะนั้นยังไม่ยอมรับคนต่างชาติดูแลความประสงค์อันเร่าร้อนทำให้ท่านกล่าวดิตสนับกับต้นเรือผู้หนึ่งให้แอบลักลอบนำท่านเข้าประเทศจีน แต่พวกโปรตุเกสที่เกาะसानเจียนที่ท่านไปพักอยู่ขณะนั้นไม่เห็นด้วย และฟรังซิส เซเวียร์ก็ล้มป่วยลง กระนั้นท่านก็ยังไม่สูญเสียความตั้งใจ ในยามนั้นท่านได้รับทราบข่าวว่าพระเจ้าแผ่นดินแห่งราชอาณาจักรสยาม (คือ สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ ผู้ทรงครองกรุงศรีอยุธยา ระหว่าง ค.ศ. 1548-1568) กำลังเตรียมส่งคณะทูตไปเจริญสนธิไมตรีกับจักรพรรดิจีน ท่านจึงพยายามอย่างที่สุดเพื่อให้รัฐบาลโปรตุเกสยินยอมให้ท่านได้ร่วมขบวนกับเอกอัครราชทูตแห่งสยามไปประเทศจีน แต่แล้วด้วยพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ฟรังซิส เซเวียร์กลับล้มเจ็บลงอีกในวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 1552 และที่สุดท่านได้กลับคืนสู่อ้อมพระหัตถ์พระเจ้าในวันศุกร์ที่ 3 ธันวาคม ปีนั้นเอง ขณะมีอายุได้ 46 ปี วาจาสุดท้ายที่ท่านกล่าวคือ *“In thee, O Lord, I have hoped; I shall not to be confounded forever. “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ลูกมีความเชื่อมั่นในพระองค์ตลอดมา ลูกจะไม่มีวันลี้ภัยชั่วนิรันดร์”* ศพของท่านถูกนำไปฝังที่มะละกา หลังจากฝังได้ 2 เดือน มีผู้พบว่าศพท่านไม่เน่าเปื่อย ร่างของท่านจึงถูกนำกลับสู่ดินแดนกัว และได้รับการฝังไว้ ณ ที่นั่น ท่ามกลางความรักของผู้คนที่ตระหนักในดวงจิตว่าท่านคือนักบุญ

สมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 15 ทรงแต่งตั้งท่านเป็นนักบุญ ในวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1622
 สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 10 ทรงตั้งท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของกิจการเผยแผ่พระศาสนา
 สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 11 ทรงตั้งท่านเป็นผู้คุ้มครองมิสซัง พร้อมกับนักบุญเทเรซาแห่งลีซีเออร์

ตลอดระยะเวลา 10 ปีชีวิตผู้แพร่ธรรมของนักบุญฟรังซิส เซเวียร์ ท่านประกาศข่าวดีด้วยความกระตือรือร้น มีชีวิตชีวา และโปรดศีลล้างบาปมากกว่า 50,000 คน ชวนให้เราได้กลับมาทบทวนตัวเราเช่นกัน
 กว่า 400 ปีแล้วสำหรับพระศาสนจักรไทย เราได้รับอานิสงส์จากบรรดามิชชันนารี จึงได้ชื่อว่า คริสตชน ได้รับศีลล้างบาป ได้รับข่าวดีและเราก็มีหน้าที่ในการประกาศข่าวดีของพระเจ้าแก่ทุกคนที่อยู่รอบข้างด้วยเช่นกัน เราได้ใช้ทุกโอกาสที่มีในการนำคนอื่นให้มารู้จักพระคริสตเจ้าหรือไม่??? เพราะนี่คือกระแสเรียกและงานของเรา

ขอท่านนักบุญฟรังซิส เซเวียร์ช่วยเสนอวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อเราแต่ละคน ในการทำหน้าที่ คริสตชนด้วยความกระตือรือร้น สำนึกถึงหน้าที่ของการเป็นผู้ประกาศข่าวดีเช่นเดียวกับท่าน ในที่ที่เราอยู่ และในทุกที่ที่เราไปพบเจอผู้คน อาศัยการภาวนาอย่างสม่ำเสมอและการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น ด้วยความรักและการแบ่งปัน เพราะ **“หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี ข้าพเจ้าย่อมได้รับความวิบัติ” (1คร 9:16)**

ข้อคิด

**“ล้าน ๆ คน อาจจะกลับใจง่าย
 ถ้ามีนักเทศน์ที่สนใจพระเยซูคริสตเจ้าจริง ๆ ไม่ใช่สนใจแต่ตนเอง”**

นักบุญฟรังซิส เซเวียร์

รูปแบบพระคริสต์ ในชีวิตนักบวช

Jesus, the role model for religious life.

อยากให้คุณพ่อได้แนะนำตัวหน่อยครับ

พ่อชื่อ ดอมินิก สติชัย ศรีวันชัย เป็นพระสงฆ์คณะแม่พระแห่ง
พระตรีเอกภาพ เป็นคนจังหวัดเชียงใหม่

อยากให้คุณพ่อเล่าที่มาของกระแสเรียกให้พวกเราทราบหน่อยครับ

ชีวิตในช่วงมัธยมต้น

ก่อนอื่นขอเล่าตั้งแต่ขณะเรียนในระดับมัธยมต้น ซึ่งตอนนั้นพ่อเรียนอยู่ที่โรงเรียนศิริมาตย์เทวี เชียงราย โดยอยู่ภายใต้การปกครองของพระสังฆราช โรเบิร์ต รัตน์ บำรุงตระกูล และสมัยนั้นได้นับถือให้สังฆมณฑลราชบุรีเป็นสังฆมณฑลที่ ส่วนสังฆมณฑลเชียงใหม่เป็นสังฆมณฑลน้อง โดยทั้งสองสังฆมณฑลจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้น จึงไม่แปลกที่มีพระสงฆ์จากสังฆมณฑลราชบุรีไปช่วยงานที่สังฆมณฑลเชียงใหม่

และในขณะที่พ่อเรียนในระดับมัธยมต้น พ่ออยู่ในความดูแลของคุณพ่อดำรง บุณยติวงศ์ และได้รับการอบรมจากซิสเตอร์ที่มาดูแลร่วมงานกับคุณพ่อดำรง ดังนั้น พ่อพูดได้เต็มปากจากการบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ของสังฆมณฑลราชบุรี โดยมาจากคุณพ่อดำรงและซิสเตอร์จากสังฆมณฑลราชบุรี ซึ่งต่อมาได้มีคุณพ่อเจษฎา คุณพ่อปรีชา คุณพ่อศิริศักดิ์ หลังจากนั้นเป็นพระสงฆ์จากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เข้ามาดูแลต่อ

ชีวิตในช่วงมัธยมปลาย

พระสังฆราช รัตน์ บำรุงตระกูล ท่านมีนโยบายว่า หลังจากเรียนจบที่เชียงรายแล้ว จะต้องย้ายมาเรียนที่บ้านเนรเล็กราชบุรี จนถึงสมัยพระสังฆราชสังวาลย์ ศุระรางค์ จึงย้ายไปอยู่ที่บ้านเนรเล็ก ยอแซฟ จ.นครปฐม โดยพ่อเองได้มาเรียนที่โรงเรียนดรุณราชบุรีพณิชยการ ในระดับชั้น ปวช. 1-3 ในสมัยคุณพ่อวิโรจน์ อินทรสุขสันต์ เป็นอธิการบ้านเนร และมีคุณพ่อประสงค์ ยนปลัดยศ เป็นคุณพ่อศึกษา ซึ่งในสมัยนั้นอนุญาตให้เรียนระดับ ปวช. ได้ พ่อเองเป็นคนหัวไม่ค่อยดีถ้าจะไปเรียนต่อสายสามัญก็คงยากกว่า เลยตัดสินใจเรียนในสายอาชีพ

ชีวิตก่อนบวชเป็นพระสงฆ์

หลังจากเรียนจบที่บ้านเณรใหญ่แสงธรรม ระดับชั้นปีที่ 6 พ่อได้ลาออกจากสังฆมณฑลเชียงใหม่ และได้มีโอกาสไปฝึกงานหลายที่ รวมถึงภาคใต้ แต่ว่าใจของพ่อยังอยากเป็นพระสงฆ์อยู่ ภายหลังพ่อมีโอกาสได้เจอพระสังฆราช มนัส จวบสมัย และได้มีโอกาสดำเนินงานในคณะแม่พระมหากาญจณีย์ 2 ปี ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี จนสุดท้ายได้ไปฝึกงานกับพระสังฆราชประพนธ์ ชัยเจริญ ที่วัดแม่พระอุปถัมภ์ พนม เป็นระยะเวลา 2 ปี

เมื่อกลับมา พระสังฆราชมนัส จวบสมัย ได้ทำความรู้จักกับคณะแม่พระแห่งพระตรีเอกภาพ ผ่านทางคุณพ่อเทียน ชีเหลียน ซึ่งเป็นชาวเวียดนาม และให้พ่อได้ฝึกงานกับคุณพ่อเทียนเป็นเวลา 1 ปี คือ ค.ศ. 2000-2001 ณ ศูนย์เกิดใหม่ อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

หลังจบชั้นเทววิทยา ที่วิทยาลัยแสงธรรม อ.สามพราน จ.นครปฐม พ่อได้รับการอบรมเพิ่มเติม ที่ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งการเดินทางครั้งนั้น พ่อได้ฝึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับนวกภาพ ในระดับโนวิสก่อน จนกระทั่งได้รับตำแหน่งต่าง ๆ ทางศาสนบริกร ทำที่สุดได้รับการบวชเป็นสังฆานุกรที่ฟิลิปปินส์

และพ่อได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์ หลังจากที่ถูกส่งมาจากประเทศฟิลิปปินส์ ในช่วงสุดท้ายของการทำงานของพระสังฆราชมนัส จวบสมัย หลังจากบวชเป็นพระสงฆ์ไม่กี่สัปดาห์ ท่านได้ลาออกจากการทำงาน ซึ่งพ่อถือว่าเป็นหนี้บุญคุณท่านเป็นอย่างมาก เป็นต้นกระแสน้ำของพ่อเอง ในสายตาของพ่อ ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่น่าเคารพ และท่านเป็นผู้มีพระคุณอีกท่านหนึ่ง พ่อเป็นพระสงฆ์คนสุดท้ายที่ท่านเป็นผู้บวชให้

ชีวิตหลังการบวชเป็นพระสงฆ์ของคุณพ่อ

หากถามว่าชีวิตหลังการบวชเป็นพระสงฆ์นั้นลำบากไหม ? บอกได้เลยลำบาก ต้องอดทนอย่างมาก การถูกเหยียดหยาม อุปสรรคมากมาย ไม่มีใครยอมรับ แต่ต้องอดทน ตลอดเวลาแห่งความมั่นคงนั้น พ่อต้องสวดอย่างหนัก บางครั้งเกือบเสียความเชื่อ บางทีไม่เห็นผลทันทีทันใด บางทีท้อ บางทีก็อยากทิ้งทุกอย่าง แต่ถ้าเรามีเป้าหมายที่แน่วแน่ทั้งภายนอกและภายใน เชื่อว่ามันจะผ่านไปด้วยดี โดยอาศัยพระเยซูเจ้า แม่พระ และตลอดชีวิตแห่งการทดสอบก็ผ่านพ้นมาด้วยดี

สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของพ่อคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าอย่าได้ขาด อันนี้เราต้องสำนึกในพระคุณของพระเจ้า บางทีพระองค์ไม่ได้ตอบรับเลยทีเดียว ไม่ใช่เราดื่บแล้วได้บับเลย บางทีทำให้เราท้อบ้าง บางทีก็หนักเกินจะทนไหว แต่จริง ๆ แล้ว พระพรชทานและพระพรจากพระเจ้าเพียงพอสำหรับเราเสมอ ดังนั้นสิ่งที่เที่ยงแท้ในชีวิตเรา ก็คือ พระเจ้าเท่านั้น ถ้าใครมีโอกาสไปฉลองวัดในสังฆมณฑลราชบุรี

อาจไม่ค่อยได้เห็นพ่อไปร่วมฉลอง เพราะพ่อต้องถวายมิสซาที่ศูนย์เกิดใหม่ เวลา 11.00 น. ให้กับสมาชิกและซิสเตอร์ของคณะ แต่ถ้ามีคุณพ่อสองคนพ่อก็สามารถไปได้ ซึ่งบางทีพ่อต้องไปร่วม เช่น ฉลองอาสนวิหาร หรือ ฉลองสำคัญของพระสงฆ์ เพราะนั่นคืองานของสังฆมณฑล เราต้องมีส่วนร่วมกับการสังฆมณฑล เราได้ทำงานอยู่คนเดียว

ชีวิตของพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นแบบอย่างให้เราทั้งครบ สำหรับคุณพ่อได้นำ แบบอย่างของพระเยซูเจ้ามาใช้ในชีวิตหรือการทำงานอย่างไรบ้าง ?

หลายคนพอจะทราบว่าพ่อทำงานที่ “ศูนย์เกิดใหม่” (สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด) ไปไหนไม่ได้ เพราะเป็นห่วง กลัวว่าจะมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเด็กหนีบ้าง กลัวมีปัญหาภายในบ้าง เป็นต้น พ่อขอยกตัวอย่าง ถ้าเด็กหาย พ่อต้องเรียกรวมพลเด็กทั้งหมดก่อน และให้พี่เลี้ยง เช็กชื่อ หายเมื่อไร หายอย่างไร เป็นใคร คนหายอยู่จังหวัดอะไรและควรมีคนอื่นอีกหรือไม่ ถ้าหาไม่เจอ มีความจำเป็นต้องแจ้งผู้ปกครองเด็ก ว่าเด็ก

หนีออกจากศูนย์ ถ้าเด็กติดต่อกลับมา ให้ติดต่อกลับมาด้วย แต่ถ้าไม่ไหวจริง ๆ ก็จะเข้าแจ้งความเพื่อลงบันทึกประจำวัน ว่าคนนี้ได้หลบหนีออกจากสถานฟื้นฟู เกรงว่าเด็กจะได้รับอันตราย

ดังนั้น ทุกปีสำหรับพ่อเป็นปีพระเมตตา ความเมตตายังคงอยู่ในหัวของพ่อ ไม่ใช่ว่าจบปีพระเมตตา แล้วเราไม่มีความเมตตา แม้ในความทุกข์ยากพ่อต้องน้อมรับ เพราะเขาเหล่านั้นมีความทุกข์ พ่อบอกได้เลยว่า พ่อแม่ของเด็กเหล่านั้นเต็มที่แล้ว เพราะถ้าเขาดูแลไหวเขาไม่พามาที่นี่หรอก

พ่อขอยกตัวอย่าง มีเด็กคนหนึ่งมาจากหาดใหญ่ เด็กคนนี้ใช้เงินเก่งมาก ใช้เงิน 5 ล้านบาทแต่เพียงแค่ 3 เดือน แถมมีแผนจะขายบ้านอีก แต่ไม่ทันขายแม่เด็กคนนี้พามาที่นี่ก่อน เด็กคนนี้ขายต้นยางที่พร้อมจะกรีดแล้วแต่ขาย 5 ล้าน

ดังนั้น สิ่งที่เราต้องแสดงออกก็คือ ความเมตตาของพระเจ้า ด้วยชีวิตของเราที่เป็นประจักษ์พยานแน่นอนว่า 133 คน อยู่ระดับฟื้นฟู 9 คน อยู่ระดับเตรียมที่ 1 คน ใหม่เอี่ยมเลย รวมทั้งสิ้น 143 คน ทั้งหมดนี้มีคาทอลิกเพียงคนเดียวและมุสลิม 1 คนเท่านั้น

แม้จะต่างความเชื่อกันแต่เราก็กงานกับพวกเขา เพราะเรารู้ว่า พวกเขาเป็นใคร อยู่ในสถานะไหน เราจะอาศัยช่วงนี้ให้พวกเขาได้รู้จักพระเยซูเจ้าและคำสอนต่าง ๆ ผ่านทางมิสซาโดยการจำลองภายในเพื่อเขาจะได้เห็นพิธีกรรมของเรา เช่น การแห่โคม เตรียมจิตใจก่อนฉลองภายในของศูนย์เกิดใหม่

“คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ

จงไปเรียนรู้ความหมายของพระวาจาที่ว่า

‘เราพอใจความเมตตากรุณา มิใช่พอใจเครื่องบูชา’

เพราะเราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาป”

บทบาทราวาส

RIGHT & OBLIGATION OF FAITHFUL

โดย: กฤติยา อุตสาหะ

บทบาทราวาส ในงานประกาศข่าวดี

เมื่อต้นเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ผู้เขียนได้มีโอกาสไปดูงานที่สำนักงานแพร่ธรรมประเทศสเปน ในฝ่ายงานธรรมทูต ฝ่ายงานสื่อสารมวลชน สำนักพิมพ์คาทอลิก เมื่อมองไปทางไหนก็เห็นสัญลักษณ์ของการประกาศข่าวดี มีเครื่องหมายที่ทำให้คิดถึงคนอื่น สะท้อนถึงความรักแบบสากล สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้เขียนเข้าใจข้อความเชื่อที่ว่า **“พระศาสนจักรหนึ่งเดียว ศักดิ์สิทธิ์ สาธารณะและสืบเนื่องจากอัครสาวก”** มากขึ้น แต่สิ่งที่ทำให้ผู้เขียนรู้สึกประหลาดใจมากคือได้ทราบว่าบุคคลผู้ซึ่งเขียนบทภาวนาเพื่อส่งเสริมกระแสเรียก บทภาวนาเพื่อส่งเสริมงานธรรมทูต ให้พระสงฆ์ นักบวช ฆราวาส สวดภาวนากันในแต่ละปีนั้นเป็นฆราวาสท่านหนึ่ง ทำให้ยินดีและภูมิใจกับฆราวาสท่านนั้นด้วย เมื่อได้ทราบเช่นนี้ ก็ทำให้ผู้เขียนรู้สึกสนใจบทบาทของฆราวาสในพระศาสนจักรของสเปนมากยิ่งขึ้น

เมื่อมีโอกาสจึงได้ถาม **คุณฟอ หลุยส์ มิเกล อาบีเลส** พระสงฆ์คณะธรรมทูตสเปน (*Instituto Espanol de Misiones Extranjeras - I.E.M.E.*) ซึ่งเคยมาเป็นธรรมทูตประเทศไทย ถึงบทบาทของฆราวาสในพระศาสนจักรที่นี่ คุณฟอได้เล่าให้ฟังว่าพระศาสนจักรสเปนค่อนข้างเปิดกว้างและสนับสนุนให้ฆราวาสได้เข้ามามีส่วนร่วมทำงานที่สำคัญ ๆ เพราะเห็นว่าฆราวาสสามารถทำงานได้ดี ซึ่งเมื่อได้ฟังแล้วผู้เขียนก็รู้สึกยินดีกับความไว้วางใจและความใจกว้างของพระศาสนจักรสเปนที่เปิดโอกาสให้ฆราวาสเข้ามาเป็นผู้ร่วมงานในพื้นนาอันกว้างไกลของพระศาสนจักร และยังไว้วางใจให้ฆราวาสได้ทำงานที่สำคัญต่าง ๆ ด้วย

และในช่วงระยะเวลา 3 - 4 วันที่ได้อาศัยอยู่ที่เมืองมาดริด ผู้เขียนสังเกตว่าตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในวัด สุสาน ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า หรือร้านค้าเล็ก ๆ จะมีกล่องรับบริจาคเงิน เพื่อคนยากจน เพื่อเด็กกำพร้า เพื่อผู้ยากไร้ หรือเพื่องานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรอยู่เสมอ และนอกเหนือจากกล่องรับบริจาคแล้วยังมีควาร์โค้ดที่ติดอยู่ตามประตู บ้ายตามถนนเพื่อรับบริจาค หรือเพื่อช่วยเหลือสังคมด้วย ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงความใจบุญของคนที่นี่ ซึ่งก็สอดคล้องกับจุดประสงค์หนึ่งของการไปศึกษาดูงานในครั้งนี้

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ ผู้อำนวยการกองการสนับสนุนงานแพร่ธรรมของสันตะสำนัก (PMS) ประเทศไทย ในโอกาสที่ต้องไปประชุมที่กรุงโรม ได้ถือโอกาสมาสมเ็นครั้งนี้ด้วย เพื่อมาขอบคุณพระศาสนจักรสเปน ที่ได้สนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยสำหรับโครงการของพระศาสนจักรไทยในหลายโครงการด้วยกัน

ผู้เขียนได้สอบถามคุณพ่อหลายสัปดาห์ในประเด็นเรื่องของความใจกว้างของคนสเปนเพราะอยากทราบความคิดของคริสตชนว่าเขาคิดอย่างไรเกี่ยวกับการทำบุญ คุณพ่อหลายสัปดาห์ ได้เล่าให้ฟังว่า ความคิดของฆราวาสที่นี่ก็คือ พวกเขาคิดว่าจะทำงานของพระเจ้า เพื่อให้พระอาณาจักรของพระเจ้าแผ่ขยายไปทั่วโลกสำหรับพวกเขา โดยอาศัยการทำบุญ เพราะงานธรรมทูตโดยธรรมชาติก็ต้องมีมิชชันนารีและก็ต้องมีผู้สนับสนุนงานประกาศข่าวดีด้วย และผู้สนับสนุนงานประกาศข่าวดีก็เป็นหน้าที่ของพวกเขาเหล่านั้นเอง ฆราวาสที่ได้รับการหล่อหลอม อบรม และถ่ายทอดจิตตารมณ์ของการเป็นผู้สนับสนุนงานประกาศข่าวดีนี้จากครอบครัวของพวกเขาที่สั่งสอนกันมาเรื่อย ๆ และยังถือว่าการทำบุญเพื่อช่วยเหลือพระศาสนจักรนั้น เป็นการฟังเสียงของพระศาสนจักร ฟังความต้องการของพระศาสนจักรซึ่งพวกเขาตอบสนองได้ในชีวิตจริง ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เท่าที่พวกเขาสามารถทำได้

คุณพ่อยังเล่าให้ฟังอีกว่า คณะธรรมทูตสเปนเองยังสนับสนุนให้ฆราวาสเข้ามามีส่วนร่วมในงานแพร่ธรรม หรืองานธรรมทูตด้วยโดยอบรมและสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต ให้แก่ผู้ที่สนใจในวันเสาร์และวันอาทิตย์เป็นเวลา 3 ปี เพื่อส่งพวกเขาออกไปประกาศข่าวดีในประเทศอื่น ๆ ซึ่งงานของฆราวาสธรรมทูตที่ออกไปตามสังฆมณฑลในประเทศต่าง ๆ ก็คือการออกไปช่วยพระศาสนจักรท้องถิ่น ตามความจำเป็นและตามความต้องการของพระศาสนจักรที่นั่น โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยพระศาสนจักรท้องถิ่นของที่นั่นให้เข้มแข็งและเติบโตขึ้น

พี่น้องที่รัก โดยทางศีลล้างบาปเราทุกคนเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรและมีพันธกิจสืบสานงานประกาศข่าวดี หน้าที่ต่อการประกาศข่าวดีเกิดขึ้นมาพร้อมกับหัวใจของคริสตชนทุกคน และเราแต่ละคนยังเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรทั้งระดับท้องถิ่นและระดับสากล ดังนั้น เราจึงมีหน้าที่ในการสนับสนุนให้ข่าวดีไปถึงทุกคน ทุกชาติ ทุกภาษา โดยให้ความช่วยเหลือ บำรุง ดูแลพระศาสนจักร ตามบทบาทหน้าที่และความสามารถของเรา ทั้งด้วยการสวดภาวนารวมไปถึงทางด้านการปัจจัย และทางวัตถุสิ่งของ ตามความสามารถที่เรามอบให้และแจกจ่ายออกไปด้วยความใจกว้างนี้ เป็นทั้งบทบาทหน้าที่ของคริสตชนฆราวาส และยังเป็นการแสดงออกถึงความรัก ความเมตตาต่อผู้อื่น ด้วยประจักษ์พยานชีวิตประจำวันของเรา

Liturgical Year

ปีพิธีกรรม

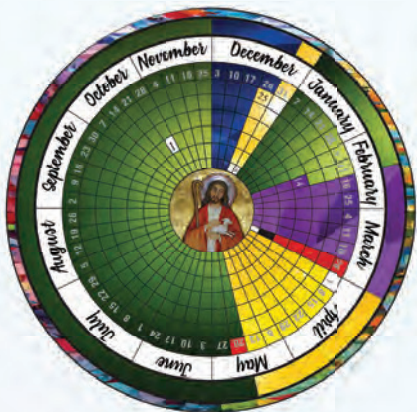
โดย : คุณพ่อโยแซฟ ไพศาล ยอแซฟ
ประธานคณะกรรมการเพื่อพิธีกรรม สังฆมณฑลราชบุรี

ตอนที่ 1

เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า และเทศกาลพระคริสตสมภพ

บทนำ

เนื่องด้วยสารสังฆมณฑลฉบับนี้จะออกในเดือนกันยายน-ธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงของการเริ่มต้นปีพิธีกรรม (Liturgical Year) ในแต่ละปี โดยจะเริ่มต้นด้วยเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า (Advent) และต่อเนื่องด้วยเทศกาลพระคริสตสมภพ (Christmas) และเนื่องจากมีผู้สนใจเกี่ยวกับเรื่องพิธีกรรมสำคัญในช่วงดังกล่าว ดังนั้นพอจึงได้วางแผนว่าจะเขียนบทความให้ความรู้แก่ผู้อ่านถึงปีพิธีกรรมของคาทอลิก โดยจะแบ่งเป็น 3 ตอน เพื่อทยอยลงในสารสังฆมณฑลตามช่วงเวลาของพิธีกรรมที่จะเกิดขึ้น ซึ่งนอกจากจะได้รับความรู้แล้วยังจะทำให้ผู้อ่านได้มีประสบการณ์ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อจะได้ร่วมพิธีกรรมด้วยความเข้าใจและมีความหมาย

ปีพิธีกรรมคืออะไร?

เมื่อพูดถึงปี (Year) ปัจจุบันทั่วโลกใช้นับปีแบบสากลคือเริ่มต้นวันที่ 1 มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม แต่ว่าก็ยังมีการใช้ปฏิทินเฉพาะเช่น ปฏิทินจีน ปฏิทินไทย ฯลฯ ซึ่งจะมีหลักในการนับปีที่แตกต่างกันในด้านพิธีกรรมเองก็เช่นกันที่มีการนับปีเฉพาะของตนเอง โดยจะเริ่มต้นปีใหม่ของพิธีกรรมในวันอาทิตย์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า และจะสิ้นสุดปีในวันอาทิตย์สมโภชพระคริสตเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล ซึ่งจะเป็นสัปดาห์ที่ 34 ในเทศกาลธรรมดา (Ordinary Time) ดังนั้นปีพิธีกรรมจึงไม่สามารถระบุตายตัวว่าเริ่มต้นวันที่เท่าไรเดือนไหนและจบลงในวันที่เท่าไรเดือนไหน ขึ้นอยู่กับว่าวันอาทิตย์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จฯ ในปีนั้นตรงกับวันที่เท่าไร เดือนไหน และก็จะนับไปจนครบถึงสัปดาห์ที่ 34 เทศกาลธรรมดา ก็จะจบปีพิธีกรรม นับเป็น 1 ปี แต่โดยส่วนมากแล้วจะตกอยู่ในปลายเดือนพฤศจิกายน

ปีพิธีกรรมจะประกอบไปด้วยเทศกาลต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า มีระยะเวลา 4 สัปดาห์ เทศกาลพระคริสตสมภพ มีระยะเวลา 2 สัปดาห์ เทศกาลธรรมดาช่วงที่ 1 มีระยะเวลาไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับวันปัสกาของแต่ละปีเป็นสำคัญ เทศกาลมหาพรต (Lent) มีระยะเวลา 6 สัปดาห์ เทศกาลปัสกา (Easter) มีระยะเวลา 7 สัปดาห์ หลังจากนั้นจะเป็นเทศกาลธรรมดาช่วงที่ 2 ซึ่งจะนับเวลาต่อจากช่วงที่ 1 จนครบ 34 สัปดาห์

โดยในหนึ่งปีนั้นก็มีปฏิทินพิธีกรรม (Liturgical Calendar) ระบุรายละเอียดของแต่ละวันไว้ว่าเป็นวันสำคัญอะไร ต้องใช้อาภรณ์ศักดิ์สิทธิ์สีอะไร ต้องใช้บทอ่านหรือหัวข้อของพิธีกรรมอะไร เพื่อให้การประกอบพิธีกรรมมีระเบียบแบบแผนเดียวกันทั่วโลก ตามที่เราเรียกตนเองว่า “**พระศาสนจักรคาทอลิก**” ซึ่งคำว่า “**คาทอลิก**” มีรากมาจากคำว่า **καθόλου** (katholou) ในภาษากรีก แปลเป็นไทยว่า สากล นั่นเอง เพราะฉะนั้นไม่ว่าเราจะไปร่วมพิธีกรรมในที่ใดของโลกที่เป็นวัดคาทอลิก เราก็จะได้ร่วมพิธีกรรมแบบเดียวกันแต่แตกต่างกันในภาษาที่ใช้เท่านั้น ยกเว้นที่นั่นจะใช้จารีตเฉพาะที่พระศาสนจักรรับรองและอนุญาตให้ใช้ได้

เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

เทศกาลนี้เป็นเทศกาลแรกของปีพิธีกรรม จะมีระยะเวลา 4 สัปดาห์เพื่อเตรียมจิตใจคริสตชนสำหรับการเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกแห่งการรับธรรมชาติมนุษย์ของพระคริสตเจ้า (Incarnation) ด้วยเป็นช่วงเวลาของการเตรียมจิตใจ ดังนั้นสีของอาภรณ์ศักดิ์สิทธิ์จึงใช้สีม่วง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการสำนึกผิด กลับใจ ใช้โทษบาป ในอดีตเรียกเทศกาลนี้ว่า “อนุพรด” เพราะมีจิตตารมณ์เดียวกันกับมหาพรดเพียงแต่มีระยะเวลาที่สั้นกว่า นอกจากนี้ในเทศกาลนี้เราจะไม่สวดหรือขับร้องบทพระสิริรุ่งโรจน์

สิ่งที่โดดเด่นในเทศกาลนี้ก็คือพวงหรีดพร้อมกับเทียน 4 เล่ม โดยมีเทียนสีม่วง 3 เล่มและเทียนสีชมพู 1 เล่ม ซึ่งเป็นตัวแทนของสัปดาห์ทั้ง 4 ในเทศกาลนี้ จะมีการจุดเทียนสีม่วงเล่มที่ 1 ในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 1 และจะจุดเทียนสีม่วงเล่มที่ 2 ในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 2 ส่วนในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 3 จะจุดเทียนสีชมพู และอาภรณ์ศักดิ์สิทธิ์ก็จะใช้สีชมพูด้วย โดยจะมีชื่อเฉพาะว่า Gaudete Sunday ซึ่งแปลเป็นไทยว่า อาทิตย์แห่งความยินดี โดยมีที่มาจากบทเพลงแห่งเช้าในภาษาละตินว่า “Gaudete in Domino semper...” สาเหตุที่เป็นอาทิตย์แห่งความยินดีก็ด้วยว่าอีกไม่นาน พระคริสตเจ้าจะบังเกิดแล้ว การรอคอยพระผู้ไถ่กำลังจะสิ้นสุดลงแล้วนั่นเอง และในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 4 ซึ่งเป็นวันอาทิตย์สุดท้ายก็จะจุดเทียนสีม่วงเล่มที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าจะสิ้นสุดในวันที่ 24 ธันวาคม ซึ่งในคำคัมภีร์นี้จะเป็นการเริ่มต้นเทศกาลพระคริสตสมภพ ด้วยการเฉลิมฉลองการบังเกิดของพระกุมารในมิสซาตื่นเฝ้า หรือมิสซาเที่ยงคืน

ในระหว่างเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้านี้ จะมีวันสมโภชสำคัญวันหนึ่งคือ สมโภชพระนางมารีย์ปฏิสนธิณมล (Immaculate Conception) ซึ่งตรงกับวันที่ 8 ธันวาคม โดยในพิธีมิสซาววันนี้จะใช้อาภรณ์ศักดิ์สิทธิ์สีขาว และจะขับร้องหรือสวดบทพระสิริรุ่งโรจน์ในพิธีมิสซาด้วย

พระสงฆ์สวดอาภรณ์สีม่วง (ภาพซ้าย) ตลอดเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า และสวดอาภรณ์สีชมพู (ภาพขวา) ในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

นพวารพระคริสตสมภพ และการเตรียมสมโภชพระคริสตสมภพ

นพวาร (Novena) เป็นกิจศรัทธารูปแบบหนึ่งที่จะมีการทำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 9 วัน ระหว่างที่เราเตรียมสมโภชพระคริสตสมภพ ในบางแห่งก็มีธรรมเนียมการทำนพวารด้วย โดยจะเริ่มต้นในวันที่ 16 ธันวาคมและไปจบในวันที่ 24 ธันวาคม และรูปแบบของนพวารก็จะแตกต่างกันไป เช่น สังฆมณฑลราชบุรีของเรา มีการทำนพวารซึ่งนำมาจากประเทศอิตาลีโดยคณะซาเลเซียน ในอดีตนั้นเราใช้บทนพวารแทนภาควจนพิธีกรรมในพิธีมิสซา ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของพิธีกรรม ต่อมาคณะกรรมการฝ่ายอภิบาลและคณะกรรมการพิธีกรรมจึงได้ทำการปรับปรุงนพวารมาเป็นฉบับที่ใช้ในปัจจุบันนี้ เพื่อให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของพิธีกรรมและยังคงธรรมเนียมการทำนพวารเอาไว้

หรือในประเทศฟิลิปปินส์ก็มีการทำนพวารพระคริสตสมภพกันทั้งประเทศ ซึ่งพอเคยไปประเทศฟิลิปปินส์ช่วงก่อนคริสต์มาส จึงได้มีโอกาสร่วม Misa de Gallo หรือมิสซาก่อนไก่ขัน ซึ่งในภาษาตากาล็อกเรียกว่า Simbang Gabi โดยที่คริสตชนจะไปร่วมมิสซากันตั้งแต่เช้ามีดก่อนพระอาทิตย์ขึ้นและก่อนที่ไก่จะขันนั่นเอง

แต่เนื่องจากนพวารเป็นกิจศรัทธาไม่ใช่ศิลปศักดิ์สิทธิ์ จึงไม่ได้เป็นข้อผูกมัดหรือบังคับให้คริสตชนทุกคนต้องร่วม โดยให้ขึ้นอยู่กับความศรัทธาของแต่ละคนเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามในปฏิทินพิธีกรรมของพระศาสนจักรก็มีการเตรียมจิตใจเพื่อสมโภชพระคริสตสมภพด้วยเช่นกัน ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม จนถึงวันที่ 24 ธันวาคม รวมระยะเวลา 8 วัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าพระศาสนจักรมีธรรมเนียมการเฉลิมฉลองที่สำคัญเป็นระยะเวลา 8 วันหรือเรียกว่า อัฐมวาร (Octave) ซึ่งจะปรากฏในอัฐมวารพระคริสตสมภพ (25 ธันวาคม ถึง 1 มกราคม) อัฐมวารปัสกา (วันอาทิตย์ปัสกา ถึงวันอาทิตย์ถัดไป) ดังนั้นจึงอาจจะทำระยะเวลา 8 วันมาเพื่อให้คริสตชนได้เตรียมสมโภชพระคริสตสมภพด้วยก็ได้ โดยที่ในช่วงวันเหล่านี้มิสซาของแต่ละวันจะมีบทอ่านหรือหัวข้อมิสซาเฉพาะของแต่ละวัน

เทศกาลพระคริสตสมภพ

เทศกาลพระคริสตสมภพเป็นเทศกาลต่อเนื่องจากเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า หลังจากที่ได้ผ่านการเตรียมจิตใจเป็นเวลา 4 สัปดาห์แล้ว ในวันที่ 25 ธันวาคมก็จะเป็นวันสมโภชพระคริสตสมภพ ซึ่งถือเป็นวันเริ่มต้นเทศกาลนี้ อันที่จริงการสมโภชพระคริสตสมภพได้เริ่มตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคมแล้ว เพราะมิสซาสมโภชพระคริสตสมภพนั้นจะมี 3 มิสซา ได้แก่ มิสซาตื่นเฝ้าซึ่งจะทำในตอนเที่ยงคืนของวันที่ 24 ธันวาคม มิสซารุ่งอรุณ และมิสซากลางวัน

สาเหตุสำคัญที่พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกหรือพระศาสนจักรตะวันตกกำหนดให้วันที่ 25 ธันวาคมเป็นวันสมโภชพระคริสตสมภพก็เพื่อจะได้แทนที่การฉลองสุริยเทพของชาวโรมัน โดยที่คริสตชนถือว่าพระคริสตเจ้าก็คือสุริยเทพ เพราะการบังเกิดของพระองค์เปรียบเสมือนแสงสว่างของดวงอาทิตย์ที่ส่องมาในโลกซึ่งถูกครอบงำด้วยบาปและความตาย ส่วนพระศาสนจักรกรีกออร์ทอดอกซ์หรือพระศาสนจักรตะวันออกนั้นกำหนดให้วันที่ 6 มกราคมเป็นวันสมโภชพระคริสตสมภพ ซึ่งพระศาสนจักรคาทอลิกให้วันดังกล่าวเป็นวันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์ (Epiphany) หรือที่เรามักเรียกกันติดปากว่า ฉลองพญาสามองค์

เมื่อเข้าสู่เทศกาลพระคริสตสมภพ อารมณ์ศักดิ์สิทธิ์ก็จะเปลี่ยนจากสีม่วงมาเป็นสีขาว บางแห่งอาจใช้อารมณ์ศักดิ์สิทธิ์สีทองก็ได้โดยเฉพาะในระหว่างวันสมโภชและอัฐมวาร ซึ่งสีขาวหรือสีทองเป็นสัญลักษณ์ของการเฉลิมฉลองและความรุ่งโรจน์ ด้วยว่าพระผู้ไถ่บังเกิดมาแล้ว เราจึงเฉลิมฉลองด้วยความยินดี การบังเกิดของพระองค์นำความรุ่งโรจน์มาสู่โลก และด้วยเหตุนี้ในมิสซาสมโภชพระคริสตสมภพตั้งแต่มิสซาเที่ยงคืน เราจึงขับร้องหรือสวดบทพระสิริรุ่งโรจน์อีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ว่างเว้นไป 4 สัปดาห์ในเทศกาลเตรียม

รับเสด็จฯ และด้วยว่าการสมโภชพระคริสตสมภพเป็นการสมโภชอันยิ่งใหญ่ พระศาสนจักรจึงเฉลิมฉลองการสมโภชอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 8 วันหรืออัฐมวาร โดยที่ในระหว่าง 8 วันนี้เราจะขับร้องหรือสวดบทพระสิริรุ่งโรจน์ในพิธีมิสซา อัฐมวารพระคริสตสมภพจะสิ้นสุดในวันที่ 1 มกราคม ซึ่งเป็นวันสมโภชพระนางมารีย์พระชนนีพระเจ้า

หัวใจสำคัญของการเฉลิมฉลองเทศกาลพระคริสตสมภพ

การเฉลิมฉลองเทศกาลพระคริสตสมภพ หรือ คริสต์มาส ไม่ได้จำกัดอยู่ในหมู่คริสตชน ไม่ว่าจะนิยายใดก็ตามแล้วในวันนี้ เพราะผู้คนไม่ว่าจะชาติใด ศาสนาใดก็เฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาสกันทั่วทั้งโลก เป็นเสมือนวันสำคัญสากลเช่นเดียวกับ วันวาเลนไทน์ หรือวันขึ้นปีใหม่ จึงทำให้หัวใจสำคัญของการเฉลิมฉลองเทศกาลพระคริสตสมภพนี้ถูกบิดเบือนไปพอสมควร กล่าวคือ จากการที่เราเฉลิมฉลองการบังเกิดของพระเยซูเจ้าผู้ทรงถ่อมองค์ลงมารับธรรมชาติมนุษย์อันต่ำต้อย

และยิ่งกว่านั้นพระองค์ยังเลือกที่จะบังเกิดอย่างคนยากจนในคอกสัตว์ เพื่อเป็นแบบอย่างของการถ่อมตนให้แก่มนุษยชาติ แต่ทุกวันนี้เมื่อถึงเทศกาลคริสต์มาส เราจะเห็นภาพของห้างร้านทั้งหลายที่ต่างก็โฆษณาให้ผู้คนมาจับจ่ายใช้สอยเชิญชวนให้ผู้คนหาซื้อของขวัญของกำนัลเพื่อมอบให้แก่กันและกัน และผู้คนทั้งหลายต่างก็คิดถึงการจัดงานเลี้ยงฉลองการจัดงานรื่นเริงต่าง ๆ ซึ่งเป็นเพียงเปลือกนอกของการเฉลิมฉลองเท่านั้น

ซึ่งสำหรับผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสตชน ก็ไม่ได้เป็นเรื่องแปลกที่พวกเขาจะเฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาสกันเพียงเปลือกนอก เพราะพวกเขาไม่ได้รู้จักพระเยซูเจ้า ไม่ได้เข้าใจถึงหัวใจของเทศกาลคริสต์มาสที่แท้จริง แต่สำหรับเราซึ่งเป็นคริสตชน เราซึ่งรู้จักพระเยซูเจ้า และรู้จักหัวใจของเทศกาลคริสต์มาส หากเราเฉลิมฉลองเทศกาลนี้เพียงแค่เปลือกนอกก็เป็นสิ่งที่น่าเสียดาย เพราะนั่นหมายความว่าเราเองไม่แตกต่างอะไรจากคนที่ไม่ได้รู้จักพระเยซูเจ้าเลย ไม่ใช่เรื่องเสียหายที่เราจะมีการเลี้ยงฉลอง จะจัดงานรื่นเริง จะซื้อหาของขวัญให้แก่กันและกัน แต่เหนืออื่นใดเราต้องอย่าลืมว่าพระเยซูเจ้ามารับธรรมชาติมนุษย์ก็เพื่อไถ่บาปเรา เป็นตัวอย่างแห่งความถ่อมตนให้กับเรา เราจึงต้องถวายเป็นของขวัญแด่พระคุณพระองค์ที่กรุณาต่อเรา และดำเนินชีวิตของเราตามแบบอย่างแห่งความถ่อมตนของพระองค์ เพื่อเราจะได้รับความรอดที่พระเยซูเจ้านำมาให้กับโลกและเรา ผ่านทางธรรมล้ำลึกแห่งการบังเกิดของพระองค์

พอขอจบการนำเสนอปีพิธีกรรมตอนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า และเทศกาลพระคริสตสมภพไว้เพียงเท่านี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านคงจะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทั้งสองเทศกาลมากขึ้น และจะได้ร่วมพิธีกรรมในเทศกาลเหล่านี้ด้วยความเข้าใจและเกิดความหมายกับชีวิตคริสตชนอย่างแท้จริง แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้ากับ ตอนที่ 2 ซึ่งจะเป็นเทศกาลมหาพรตและเทศกาลปัสกา

คำสอนพระศาสนจักร

กับสถานการณ์ปัจจุบัน

Catholic doctrines for actual situation

โดย นพทลวงวัชศิลป์ กนกเจริญ

สมณลิขิตเตือนใจ Maximum Illud

วันแพร่ธรรมสากล 2017 (วันที่ 22 ตุลาคม) พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงประกาศให้เดือนตุลาคม ปี ค.ศ. 2019 เป็น “เดือนพิเศษแห่งการแพร่ธรรม” ทั้งนี้เพื่อเฉลิมฉลองพระสมณลิขิต Maximum Illud ของพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 ที่ทรงกระตุ้นให้ผู้รับผิดชอบทุกระดับหันมาใส่ใจในงานแพร่ธรรมสู่ปวงชน (Missio Ad Gentes) ซึ่งองค์พระสันตะปาปาเองได้ทรงตอบรับข้อเสนอเพื่อการฉลองนี้จากสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) และทรงมอบหมายให้สมณองค์การนี้ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์สำคัญสองประการคือ

1. ปลุกจิตสำนึกทุกภาคส่วนของพระศาสนจักรให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจริงจังในงานแพร่ธรรมสู่ปวงชน (Missio Ad Gentes)

2. พัฒนาชีวิตของพระศาสนจักรและกิจกรรมต่าง ๆ ด้านงานแพร่ธรรม

Maximum Illud คือสมณลิขิตของพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 ทรงประกาศใช้เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 1919 ในปีที่ 6 แห่งสมณสมัยของพระองค์ ซึ่งเป็นต้นแบบของสมณสาส์นที่เกี่ยวกับงานแพร่ธรรมในสมัยต่อ ๆ มา

สาเหตุที่พระองค์ทรงเขียนสมณลิขิตฉบับนี้ขึ้น เพราะพระองค์ทรงมีความรู้สึกเสียใจที่สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง (1914-1918) ทำให้คนจำนวนมากต้องตายและเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงไปทั่วทวีปยุโรป นอกจากนั้นบรรดาธรรมทูตจากยุโรปมักจะนำเอาวัฒนธรรมประจำชาติของตนไปครอบงำผู้คนในประเทศต่าง ๆ จนทำให้คนเกิดความรู้สึกว่าคริสต์ศาสนาเป็นศาสนาของคนยุโรป หรือเป็นคนแปลกหน้าสำหรับคนท้องถิ่นนั้น ๆ หรือเป็นศาสนาที่มาจากล่าอาณานิคม ธรรมทูตบางคนแสวงหาผลประโยชน์อื่น ๆ ให้กับประเทศของตนแทนที่จะทำเพื่อพระศาสนจักรส่วนรวม และในสมัยนั้นมีการค้นพบประเทศใหม่ ๆ จำนวนมาก ซึ่งประชาชนเหล่านั้นยังไม่รู้จักพระเจ้า ด้วยเหตุเหล่านี้ พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 จึงได้ออกสมณลิขิตฉบับนี้ขึ้น

สมณลิขิต Maximun Illud ประกอบด้วย 5 ภาค 42 ข้อ ดังนี้

ภาคที่ 1 “บทนำ” (ข้อที่ 1-7) พระสันตะปาปาทรงเชิญชวนให้ทุกคนหวนคิดถึงบรรดาอัครสาวกแห่งพระวรสาร ผู้ที่มีส่วนทำให้งานธรรมทูตได้แพร่หลายไปตามพระบัญชาของพระเยซูที่ว่า **“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก 16:15)** พระองค์ทรงทบทวนประวัติศาสตร์งานธรรมทูตที่ผ่านมา เช่น ตัวอย่างของ นักบุญฟรังซิส เซเวียร์ ในประเทศอินเดียและญี่ปุ่น บาร์โธโลมิว เดอ ลา กาสัส ในทวีปอเมริกา และบุคคลอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่า การทำงานเพียงคนเดียวก็สามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีบรรดาธรรมทูตจำนวนมากได้ตายเป็นมรณสักขีเพื่อยืนยันความเชื่อ และหลายคนดำเนินชีวิตเยี่ยงนักบุญ พระองค์ยังทรงตระหนักถึงงานธรรมทูตยังดินแดนที่พบใหม่ ๆ เช่น ออสเตรเลีย

และหมู่เกาะต่าง ๆ รวมถึงประเทศต่าง ๆ ในทวีปแอฟริกาและเอเชีย ซึ่งพระองค์ตรัสว่ายังมีผู้คนอีกจำนวนมากที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า และทรงชี้แจงถึงจุดประสงค์สองประการของสมณลิขิตนี้ ได้แก่ ปลุกจิตสำนึกบรรดาพระสังฆราช อธิการเจ้าคณะ สงฆ์นักบวช และสัตบุรุษทุกคน ให้มีความกระตือรือร้นในงานธรรมทูต และแนะนำวิธีการเพื่อการทำงานธรรมทูตให้บังเกิดผล

ภาคที่ 2 “ถึงบุคคลที่รับผิดชอบงานธรรมทูต” (ข้อ 9-17) ถึงบทบาทของพระสังฆราชในฐานะอัครสาวก มีหน้าที่โดยตรงในการขยายพระอาณาจักรของพระเจ้า ถึงบรรดาอธิการเจ้าคณะให้ใช้เครื่องมือทุกชนิดเพื่องานธรรมทูต ทั้งการพูด การกระทำ การเขียน เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นสมาชิกให้ทำงานในท้องทุ่งของพระเจ้า ให้ร่วมงานกับสมาชิกด้วยความรัก เป็นทั้งผู้นำและผู้พิทักษ์ความเชื่อ เมืองงานที่หนึ่งเข้มแข็งแล้ว ให้ขยายออกไปยังสถานที่ใหม่ ๆ ต่อไป ถ้าบุคลากรไม่พอให้หาคนจากคณะอื่น ๆ มาช่วย โดยอาจจะให้ช่วยในด้านโรงเรียน โรงพยาบาล ศูนย์เด็กกำพร้า ศูนย์จิตเมตตา ฯลฯ ให้ฝึกสงฆ์นักบวชพื้นเมืองเพื่องานธรรมทูต เพราะพวกเขาเข้าใจบริบทของประชาชน และสามารถเข้าถึงประชาชนในสถานที่และสภาพการณ์ที่ธรรมทูตต่างประเทศไม่สามารถเข้าถึงได้ ที่สำคัญคือการเตรียมพวกเขาอย่างดีให้เท่าเทียมกับสงฆ์นักบวชที่ได้รับการเตรียมตัวจากยุโรป เพราะพวกเขาไม่ได้มาทำงานเป็นเพียงผู้ช่วยของธรรมทูตต่างประเทศเท่านั้น แต่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณที่เท่าเทียมกับธรรมทูตอื่น ๆ และพระศาสนจักรจะต้องไม่ทำตนให้เป็นคนแปลกหน้า จึงต้องฝึกอบรมคนพื้นเมืองให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

ภาคที่ 3 “ถึงบรรดาธรรมทูต” (ข้อ 18-30) บรรดาธรรมทูตที่กำลังทำงานในท้องทุ่งของพระเจ้า จงระลึกว่าพวกท่านกำลังนำแสงสว่างแห่งเมืองสวรรค์ไปให้มวลมนุษย์ ไม่ใช่ทำงานเพื่อโลกแต่เพื่อพระคริสต์ จึงต้องมีชีวิตจิตที่มั่นคง ไม่แสวงหาผลประโยชน์เพื่อประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของตน ซึ่งตรงกันข้ามกลับต้องทำงานเพื่อพระศาสนจักรส่วนรวม นอกจากนั้นธรรมทูตจะต้องอุทิศตนทำงานโดยไม่เห็นแก่ตัว หรือยึดตัวเองเป็นที่ตั้ง ก่อนที่จะเข้ารับหน้าที่ พวกเขาจะต้องได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษ สำหรับประชาชนทั่ว ๆ ไปแล้ว การปฏิบัติตนเป็นคนดีมีศีลธรรมมีคุณค่ามากกว่าความรู้ทางสติปัญญา แต่อย่างไรก็ตามเขาจะต้องสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับความเชื่อที่ยุ่งยากต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้โดยการอ่านและการศึกษาผู้เชี่ยวชาญ ผู้เตรียมเป็นธรรมทูตจะต้องเรียนรู้ทั้งทางธรรม ได้แก่ วิชาศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ และวิชาทางโลกที่จำเป็นสำหรับงานธรรมทูตซึ่งมหาวิทยาลัยอูเบอร์นีอานาของสมณกระทรวงเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (1 สิงหาคม 1627) เป็นสถานที่สำหรับฝึกอบรมงานด้านธรรมทูต (Missiology) อย่างเป็นทางการให้กับสมาชิกของพระศาสนจักร นอกจากนั้นธรรมทูตควรเรียนรู้เรื่องภาษาและวัฒนธรรมของประเทศที่จะต้องไปทำงานด้วย อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญคือ ธรรมทูตต้องเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ ทั้งนี้ให้ยึดพระเยซูเจ้าเป็นรูปแบบในการทำงาน และทรงชมเชยการอุทิศตนทำงานของบรรดานักบวชหญิง

ภาคที่ 4 “ถึงคาทอลิกทุกคน” (ข้อ 31-40) พระสันตะปาปาทรงเน้นว่างานธรรมทูตไม่ได้เป็นงานของบรรดาธรรมทูตเท่านั้น แต่คาทอลิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในงานนี้ ทุกคนสามารถช่วยได้ในสามรูปแบบด้วยกัน คือ การภาวนาเพื่องานธรรมทูต การสนับสนุนกระแสเรียก และการช่วยเหลือทางด้านวัตถุปัจจัย นอกจากนั้นพระสันตะปาปายังได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของสมณองค์การที่รับผิดชอบบริหารจัดการงานธรรมทูตของพระศาสนจักร ได้แก่ สมณกระทรวงการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ซึ่งมี **สมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม หรือ PMS (Pontifical Mission Societies)** เป็นหนึ่งในการรับผิดชอบซึ่งยังประกอบด้วยสมณองค์การย่อยอีกสี่สมณองค์การ ได้แก่

สมณองค์การเผยแผ่ความเชื่อ (Society for the Propagation of the Faith) มีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนงานด้านการเงินที่จำเป็นในการเผยแผ่ความเชื่อทั้งในพระศาสนจักรที่จัดตั้งขึ้นแล้ว และพระศาสนจักร

ที่กำลังจัดตั้งขึ้นในอนาคต ในโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานแพร่ธรรม เช่นการสร้างโบสถ์ การสนับสนุนครูคำสอน สื่อมวลชน ฯลฯ

สมณองค์การยูวธรรมทูต (Association of the Holy Childhood) สมณองค์การนี้ให้ความช่วยเหลือ บรรดาเด็ก ๆ ให้ได้รับศีลล้างบาปก่อนตาย สนับสนุนเด็ก ๆ ให้มีความเชื่อมั่น และเรียนรู้ที่จะเป็นธรรมทูต พร้อมทั้งจะแบ่งปันความเชื่อให้ผู้อื่น

สมณองค์การนักบุญเปโตรอัครสาวก (Society of St. Peter the Apostle) เป็นสมณองค์การ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาและการฝึกอบรมพระสงฆ์นักบวชท้องถิ่นเพื่องานธรรมทูต

สมณองค์การสหพันธธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช (Missionary Union of the Clergy) เป็นสมณองค์การเพื่อช่วยทำให้พระสงฆ์นักบวชมีความพร้อมและความสามารถในการทำงานธรรมทูต เพื่อความรอดของคนที่ไม่ได้เป็นคาทอลิก และสนับสนุนงานของสันตะสำนัก ในงานธรรมทูต

ภาคที่ 5 “บทสรุป” (ข้อ 41-42) พระสันตะปาปาทรงคาดหวังว่างานธรรมทูตจะต้องประสบผลสำเร็จ ถ้าทั้งบรรดาธรรมทูตและสัตบุรุษร่วมมือกัน ปัญหา ความขัดแย้งและบาดแผลจากสงครามโลกจะได้รับการเยียวยาโดยเร็ว เราพร้อมที่จะปฏิบัติตามเสียงของพระองค์ที่ว่า “จงแล่นเรือออกไปที่ลึก” (ลก 5:4) ขอพระมารดาของพระเจ้า ราชีนีแห่งอัครสาวกสดับฟังคำภาวนาของเรา และวอนขอพระจิตเจ้าทรงช่วย พระสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษในงานธรรมทูตนี้ด้วย

*****ข้อสังเกต:** สมณลิขิต *Maximun Illud* ได้รับการยอมรับว่าเป็นเอกสารฉบับแรกที่ศึกษางานธรรมทูต ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และได้ให้หลักปฏิบัติพร้อมแนวทางในการทำงานแพร่ธรรม ซึ่งเป็นต้นแบบของเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับงานธรรมทูตของพระศาสนจักรคาทอลิกอื่น ๆ ในสมัยต่อมา สมณลิขิตนี้ พระสันตะปาปา เบเนดิกต์ที่ 15 ทรงให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปัญหาที่พระองค์ทรงห่วงกังวลสองประการ ได้แก่การที่บรรดา ธรรมทูตมีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน และการที่ไม่พยายามที่จะฝึกอบรมพระสงฆ์ นักบวชพื้นเมืองในงาน ธรรมทูตและลักษณะของการยึดติดในชาติของตนหรือลัทธิชาตินิยมทำงานเฉพาะกลุ่มของตน

สรุปสาระสำคัญของสมณลิขิตฉบับนี้ได้สี่ประการสำคัญ คือ

- 1) เน้นการให้ความสำคัญและแนวปฏิบัติแก่บรรดาผู้นำในงานธรรมทูต
- 2) การให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมพระสงฆ์นักบวชท้องถิ่น ให้พระศาสนจักรเป็นสากลมากที่สุด
- 3) เน้นการบริหารจัดการและความร่วมมือกันในระหว่างองค์กรระดมทุนต่าง ๆ ของพระศาสนจักร
- 4) เน้นการอบรมธรรมทูตในอนาคตให้สมบูรณ์แบบที่สุด

คำถามที่ท้าทายสำนักงานธรรมทูต คือ

ทำอย่างไรให้ครอบคลุมพื้นที่ให้มากที่สุดโดยใช้คนให้น้อยที่สุด

(to cover maximum ground with the minimum number)

และเขตพื้นที่ที่กำหนดยอมรับข้อจำกัดที่ยังไม่ได้รับข่าวดีของพระเยซูเจ้า

และจำนวนคนที่ยังไม่ได้รับข่าวสารคริสตชนมีทั้งหมดกี่เปอร์เซ็นต์

ที่มา : <https://www.svdcuria.org>

<https://w2.vatican.va/content/francesco/en/letters/2017>

มิติด้านสังคม ในงานประกาศ

NEW EVAGELIZATION OF CARITAS RATCHABURI

ข่าวดี

โดย...นายเท่า

วันพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ประมุขสูงสุดของพระศาสนจักรคาทอลิก ได้ทรงประกาศให้วันที่ 1 กันยายนของทุกปี เป็นวันภาวนาเพื่อพิทักษ์สิ่งแวดล้อม พระองค์ท่านทรงห่วงใยและเรียกธรรมชาติสิ่งแวดล้อมว่าเป็น **“พี่สาวที่กำลังส่งเสียงร้อง เพราะความเสียหายที่เรามนุษย์ได้ก่อให้เกิดขึ้นกับเธอ”** (Laudato Si ข้อ 2) และพระองค์ยังได้พูดถึงสิ่งแวดล้อมหมายถึง **“ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติและสังคม ซึ่งป้องกันไม่ให้เราแยกธรรมชาติออกจากตัวเราหรือคิดว่าเป็นเพียงกรอบชีวิตเท่านั้น เรารวมอยู่ใน**

ธรรมชาติ เราเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ” (Laudato Si ข้อ 139) บทเรียนจากประวัติศาสตร์ที่ให้กับชนรุ่นหลังที่บังเกิดขึ้นในช่วงเวลา ค.ศ. 1860-1890 เมื่อกลุ่มชนผิวขาวเข้ายึดครองพื้นที่ชนชาติพันธุ์ที่เรียกตัวเองว่าอินเดียน หรือที่เราคุ้นหูคืออินเดียนแดงในอเมริกาเหนือ นั่นก่อให้เกิดความทุกข์ ความยินดีความสำเร็จ ความล้มเหลว จนกระทั่ง เฮอิมมोट ดุยาลาเค็ต (หัวหน้าโจเซฟ) แห่งเผ่าเน็ชเพียช กล่าวว่า **“พื้นดินและตัวข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน..ท่านชนผิวขาวจะพูดอย่างไรก็พูดไปเถิด เป็นต้นว่าพระเจ้าผู้สร้างได้ส่งท่านให้มาพูดกับเรา ท่านอาจคิดว่าพระเจ้าผู้สร้างส่งท่านมาที่นี่เพื่อจะทำการอันร้ายกาจกับเรา อย่างไม่รู้ได้ตามที่เห็นควร ถ้าข้าคิดว่าท่านถูกส่งมาโดยพระเจ้าผู้สร้างจริง ๆ ข้าก็อาจหลงเชื่อว่าท่านมีสิทธิที่จะกระทำย่ำยีต่อข้าได้ อย่าเข้าใจผิด แต่จงเข้าใจเอาไว้ว่า ข้ามีความรักใคร่และห่วงแหนแผ่นดิน ข้าไม่เคยบอกว่าผืนแผ่นดินเป็นของข้า และข้าจะกระทำอย่างไรกับมันก็ได้ คนที่มีสิทธิกระทำย่ำยีกับมันก็คือคนที่สร้างมันขึ้นมาเท่านั้น..”** ทำให้นึกถึงคำพูดของท่านมหาตมะคานธีที่ว่า **“ทรัพยากรบนโลกนี้มีเพียงพอสำหรับทุกคน แต่จะไม่พอสำหรับคนโลภคนเดียว”** บางทีกุศโลบายที่กระทำการละเมิดเบียดเบียนโดยไม่ได้ตระหนักถึงความจริงในสังคมไทยก็ก่อให้เกิดความทุกข์ความโศกแก่พี่น้องชาติพันธุ์พี่น้องผู้ยากไร้มาแต่ละยุคแต่ละสมัย โดยการใช้อำนาจทางกฎหมายอ้างว่าถูกต้องยุติธรรมเพื่อดำเนินการขับไล่ชนชาติพันธุ์ออกจากพื้นที่ป่าที่พี่น้องเหล่านี้ดูแล โดยเฉพาะพี่น้องกะเหรี่ยงที่ให้ความเคารพป่าเขาลำเนาไพร จนมีคำพูดท่านเองว่า กินอะไรจากป่าให้รักษาป่า กินอะไรจากน้ำให้รักษาน้ำ หรือ กินพออิ่ม นุ่งพออุ่น

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ พระราชทานพระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร แก่ผู้สอบไล่ได้วิชาความรู้ชั้นเนติบัณฑิต สมัยที่ 33 ปีการศึกษา 2523 ความว่า **“กฎหมายนั้นไม่ใช่ตัวความยุติธรรม เป็นแต่เพียงเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับใช้ในการรักษาและอำนวยความยุติธรรมเท่านั้น การใช้กฎหมายจึงต้องมุ่งหมายใช้เพื่อรักษาความยุติธรรม ไม่ใช่เพื่อรักษาตัวบทกฎหมายเอง และการรักษาความยุติธรรมในแผ่นดินก็มีได้มีวงแคบอยู่เพียงแค่ว่าขอบเขตของกฎหมาย หากต้องขยายออกไปให้ถึงศีลธรรมจรรยา ตลอดจนเหตุและผลตามเป็นจริงด้วย**

เราจึงจำเป็นต้องตระหนักว่า การพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เราไม่สามารถหลงลืมชีวิตผู้คนที่เขาดูแลรักษาส่งทอดต่อมาถึงชนรุ่นลูกหลาน ภูมิปัญญาในการดำรงชีวิตอยู่ มีระบบนิเวศที่เอื้อต่อกันและกันระหว่างธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและคนโดยเฉพาะพี่น้องกะเหรี่ยง แม้ว่าจะมีแนวนโยบายและหลักปฏิบัติในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2553 ที่บ่งบอกถึงการเพาะปลูกแบบไร้หมุนเวียนที่ไม่ใช่การเพาะปลูกไร้เลื่อนลอยที่เคยอยู่ในหลักสูตรการศึกษาปลูกฝังมาyacติให้เด็กไทยมาตลอด หนึ่งในหลายข้อจากมติคณะรัฐมนตรีได้บอกไว้ว่า **“ความเข้าใจเรื่องการเพาะปลูกแบบไร้หมุนเวียนของกะเหรี่ยงมีความสำคัญต่อการพิจารณาการฟื้นฟูวิถีชีวิตกะเหรี่ยง เพราะเป็นแกนหลักต่อการดำรงชีวิตวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ในขณะเดียวกันก็มีคุณูปการต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ความอุดมสมบูรณ์ของหน้าดิน ภาวะไร้สารพิษทางการเกษตร และการบรรเทาภาวะโลกร้อน”** หวังว่านโยบายการทวงคืนป่าคงจะทบทวนคืนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพี่น้องชาติพันธุ์ พี่น้องผู้ยากไร้ ช่วยให้เขามีพื้นที่จรรโลงโลกสวยงามที่ยั่งยืนส่งต่อความดีงามของชีวิตในการมีชีวิตดูแลรักษาป่าต่อไป คงจะไม่อยากให้เหตุการณ์อย่างที่ยี่บลีจากผืนป่าแก่งกระจาน จ.เพชรบุรี ที่ถูกบังคับให้หายตัวไปกว่า 4 ปี ทิ้งให้ภรรยาดูแลลูกเล็ก ๆ 5 คน โดยตามลำพัง เพียงแค่เขาต้องการให้พบความจริงของพี่น้องกะเหรี่ยง ที่มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่านั้นเอง จำเป็นเหลือเกินที่ต้องตระหนักและทบทวนว่า คุณูปการที่ชนชาติพันธุ์กะเหรี่ยงรักษาดูแลอยู่ร่วมกับป่า ได้ส่งต่อให้กับสังคมไทยนั้นช่างมีคุณค่ายิ่งนัก หวังว่าเราคงไม่หลงลืมวิถีชีวิตของชนชาติพันธุ์ หนึ่งในสังคมไทยที่รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ดังคนไทยที่รักบ้านนี้และปรารถนาที่จะส่งต่อให้กับคนรุ่นต่อไป เช่นกัน ช่วงเวลานี้เองที่องค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสเชื้อเชิญให้เราภาวนาเพื่อโลกของเราในการมีภราดรภาพอยู่กันด้วยความรักเมตตาธรรมว่า:

“ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ ผู้ทรงประทับอยู่ในจักรวาลทั้งมวล และในสิ่งสร้างของพระองค์แม้เล็กน้อยที่สุด พระองค์ผู้ทรงโอบล้อมทุกสิ่งที่มีชีวิตด้วยความรักของพระองค์ โปรดประทานพลังแห่งความรักของพระองค์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อให้ข้าพเจ้าทั้งหลายปกป้องชีวิตและความงดงาม โปรดบันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายท่วมทับด้วยสันติ เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้ดำเนินชีวิตเป็นพี่น้องชายหญิงโดยไม่ก่อความเสียหายให้แก่ผู้ใด

ข้าแต่พระเจ้าแห่งผู้ยากจนทั้งหลาย โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ช่วยเหลือผู้ถูกทอดทิ้ง และผู้ถูกลืมในโลกนี้ ซึ่งมีค่ามากมายในสายพระเนตรของพระองค์ โปรดทรงเยียวรักษาวีชีวิตของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้ปกครองโลกมิใช่เป็นผู้หาผลประโยชน์ เพื่อให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้หว่านความงาม มิใช่หว่านมลพิษหรือทำลาย โปรดทรงสัมผัสดวงใจของผู้ที่แสวงหาแต่ผลประโยชน์โดยไม่คิดถึงโลกและคนยากจน โปรดทรงสอนให้ข้าพเจ้าทั้งหลายค้นพบคุณค่าของทุกสิ่ง ให้พิศพ่งด้วยความอัศจรรย์ใจและตระหนักว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นหนึ่งในเดียวอย่างลึกซึ้งกับสิ่งสร้างทั้งมวล บนหนทางที่นำไปสู่แสงสว่างอันไม่สิ้นสุดของพระองค์ ขอโมทนาพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ทรงประทับอยู่กับข้าพเจ้าทั้งหลายทุกวัน

ข้าพเจ้าทั้งหลายวอนขอพระองค์ โปรดทรงค้ำจุนข้าพเจ้าทั้งหลายในการต่อสู้เพื่อความยุติธรรม ความรัก และสันติ อาแมน”

II พระธรรมตามคำสอน ของพระคริสต์เจ้า

โดย นาทนกลางปราโมทย์ นิลพัชร์

พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงส่งพระบุตรของพระองค์ลงมายังโลก เพื่อประกาศความรักของพระองค์ ทั้งด้วยวาจาและการกระทำ สะท้อนความรักยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผ่านทางการรับทรมาน ล้นพระชนม์ และกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงถูกส่งมาจากพระบิดาอย่างไร พระองค์ก็ทรงฝึกสอน และเตรียมศิษย์ของพระองค์เพื่อส่งพวกเขาออกไปเช่นเดียวกัน (เทียบ มธ 10:7-15)

หลังจากพระเยซูเจ้าได้เจริญชีวิตกับศิษย์ของพระองค์ระยะหนึ่ง ก็เริ่มส่งอัครสาวกออกไปโดยให้พวกเขาไปหาชาวอิสราเอลก่อน พระองค์ทรงสั่งเขาว่า “อย่าเดินตามทางของคนต่างชาติ อย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย แต่จงไปหาแกะพลัดฝูงของวงศ์วานอิสราเอลก่อน” (มธ 10:6) เป็นการส่งออกไปสู่ชุมชนวัฒนธรรม ความเชื่อที่พวกเขาคุ้นเคย พระองค์ทรงส่งพวกเขาออกไปพร้อมข่าวดีใหม่ “อาณาจักรสวรรค์ใกล้เข้ามาแล้ว” (มธ 10:7) เป็นอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นองค์ความรัก มิใช่พระเจ้าที่คอยให้เมื่อทำดี และลงโทษเมื่อทำผิด ตามที่ชาวอิสราเอลเข้าใจในพันธสัญญาเดิม ข่าวดีใหม่เรื่องอาณาจักรใกล้เข้ามาแล้วนี้ ถูกยืนยันด้วยภาคปฏิบัติที่พระเยซูเจ้าทรงสั่งให้อัครสาวกกระทำเมื่อพวกเขาออกไป “จงรักษาคนเจ็บไข้ จงปลุกคนตายให้กลับคืนชีพ จงรักษาคนโรคเรื้อนให้สะอาด จงขับไล่วิญญาณชั่วให้ออกไป....” (มธ 10:7-8)

พระเยซูเจ้าทรงใช้เวลา 3 ปี หล่อหลอมศิษย์ของพระองค์ให้พวกเขารู้จักและรักพระบิดา ผ่านทางคำสอน และชีวิตของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ก่อนเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ก็ทรงส่งอัครสาวกออกไปอีกครั้งหนึ่ง เป็นคำสั่งสุดท้ายประดุจพันธสัญญา “เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติ ให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขา ให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน แล้วจงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ 28:18-20) เป็นการส่งที่ไกลกว่าเดิม มิใช่แค่อยู่ในชาติอิสราเอลเท่านั้น แต่ออกไปสู่นานาชาติ อันเป็นเครื่องหมายว่าข่าวดีที่พระองค์ทรงนำมานั้นสำหรับมนุษยทุกคน และยังคงย้ำเมื่อพระจิตเจ้าเสด็จลงมา ตามที่พระองค์ทรงสัญญาได้ให้กำเนิดพระศาสนจักร โดยมีนักบุญเปโตรเป็นพระสันตะปาปาองค์แรก ก็ได้สานต่อภารกิจขององค์พระเยซูเจ้า ประกาศข่าวดีในนามของพระกายทิพย์ของพระองค์บนโลกนี้ บรรดามิชชันนารีถูกส่งออกไปไกลกว่าเดิม ข้ามน้ำ ข้ามทะเล เพื่อทำภารกิจเดียวกัน คือ ประกาศอาณาจักรของพระองค์

พันธกิจของการถูกส่งออกไปประกาศข่าวดี ได้ตกทอดมาถึงเราคริสตชนทุกคน ผ่านทางศีลล้างบาป ทำให้ได้รับสิทธิ์ของการรับข่าวดี และมีหน้าที่ในการประกาศข่าวดีนั้นต่อ ๆ ไป ในอดีตชาวอิสราเอลอยู่ท่ามกลางคนต่างชาติ งานแพร่ธรรมประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าได้ถูกเริ่มท่ามกลางชาวอิสราเอลก่อน

และข่าวดีที่เกิดผลในชาวอิสราเอลที่เปิดใจรับ ได้ถูกส่งออกไปสู่นานาชาติ คริสตชนปัจจุบันก็เช่นกัน เป็นกลุ่มชนศิษย์พระคริสต์ ที่เจริญชีวิตอยู่ท่ามกลางพี่น้องต่างความเชื่อ เช่นเดียวกับที่พระเยซูเจ้าหล่อหลอมศิษย์ของพระองค์ผ่านทางงานอภิบาล (Pastoral) ของพระศาสนจักร ต้องทำให้ชีวิตคริสตชนได้รับการหล่อเลี้ยง ด้วยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะการไปร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณ อันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญยิ่งของงานแพร่ธรรมที่เกิดผล “ผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา และเราดำรงอยู่ในเขาก็ย่อมเกิดผลมาก เพราะถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย” (ยน 15:5)

การไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณทุกวันอาทิตย์อย่างสม่ำเสมอ คือ การประกาศด้วยชีวิตที่เห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุด พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นชุมพลของงานแพร่ธรรม เพราะเป็นองค์พระเยซูเจ้าเองที่เป็นทั้งเครื่องบูชาและผู้ถวายบูชา เป็นศูนย์รวมศิษย์พระคริสต์ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน การไปวัดทุกวันอาทิตย์คือ การที่คริสตชนเข้าไปมีส่วนร่วมในข่าวดีแห่งความรักของพระเจ้า การมีส่วนร่วมในความรักของพระองค์นี้เอง ทำให้เราที่เป็นศิษย์พระคริสต์มีหน้าที่อันเป็นภารกิจถูกส่งออกไป **“พิธีบูชาขอบพระคุณจบแล้ว จงไป.....”** ออกไปในฐานะศิษย์ที่เจริญชีวิตตามข่าวดี ด้วยความเป็นพี่เป็นน้องฉันมิตร ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เป็นเพื่อนบ้านที่ดีทั้งกับคริสตชนและพี่น้องต่างความเชื่อ “ถ้าท่านมีความรักต่อกัน ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นศิษย์ของเรา” (ยน 13:35) จิตใจของศิษย์พระคริสต์ที่ต้องเปิดกว้างไปสู่พี่น้องต่างความเชื่อด้วยมิตรภาพและน้ำใจ เคารพและให้เกียรติเป็นจุดเริ่มต้นให้พี่น้องต่างความเชื่อมีโอกาสได้ยินข่าวดีของพระเยซูเจ้าทั้งด้วยการเสนา และ การเจริญชีวิตของคริสตชน ตามคำสอนของพระคริสต์เจ้า ที่ให้เรารัก ให้อภัย และช่วยเหลือกันและกัน

ดังนั้น คริสตชนทุกคนจึงมีหน้าที่แพร่ธรรม เป็นมิชชันนารีในทุก ๆ วันของการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะทุกครั้งที่เรามาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณของพระคริสต์เจ้า ทำให้เราทุกคนถูกส่งออกไป แม้จะไม่ได้ข้ามน้ำข้ามทะเลเหมือนมิชชันนารีจากแดนไกล แต่ข่าวดีก็เรียกร้องให้เราออกไป ออกจากความเป็นศิษย์พระคริสต์เพียงแค่ชื่อ แล้วปฏิบัติความรักแบบพระคริสต์ต่อเพื่อนพี่น้องอย่างจริงจัง ด้วยการให้อภัยและรับใช้ ออกจากความเป็นคริสตชนที่เฉื่อยชา แล้วปฏิบัติศาสนกิจอย่างกระตือรือร้นเพื่อให้ชีวิตคริสตชนมีชีวิตชีวา จะได้ ออกจากความกลัว ความไม่มั่นใจ กล้ายืนยันในความดี ความถูกต้องตามคำสอนและประเพณีปฏิบัติที่ดีงามของพระศาสนจักร นี่คือการหมายที่แท้จริงของการแพร่ธรรมประกาศข่าวดี การเจริญชีวิตของคริสตชนต้องเป็นข่าวดีก่อน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมในข่าวดีของพระคริสต์เจ้า แล้วจึงออกไปเจริญชีวิตเป็นคริสตชนที่ดี เป็นโอกาสให้บุคคลรอบข้างได้สัมผัสความรักของพระเจ้า ผ่านทางชีวิตของเราคริสตชนศิษย์พระคริสต์ที่แท้จริง

คำถามชวนคิด ด้านศีลธรรมและศาสนาในยุคปัจจุบัน

EP.

2

โดย คุณพ่อสมเกียรติ จูรอด

ประเด็นคำถาม

พระบัญญัติของพระเจ้า ประการที่ 5 ได้แก่ “อย่าฆ่าคน” ซึ่งมักถูกมองในเชิงลบแบบสุดโต่ง พระบัญญัติประการดังกล่าว สามารถพิจารณาในเชิงบวกได้บ้างหรือไม่ เป็นต้นตามมุมมองที่สอดคล้องกับบริบทในยุคปัจจุบัน

แนวคำตอบ

คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก เรื่องพระบัญญัติ ประการที่ 5 “อย่าฆ่าคน” (ข้อ 2288-2291) สอนว่า **ชีวิตและสุขภาพ คือ ของขวัญล้ำค่าที่ต้องได้รับการดูแลปกป้อง** ผู้มีอำนาจในสังคมหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ดูแลส่งเสริมสวัสดิภาพชีวิตและสุขภาพของสมาชิกในสังคม รวมถึงจัดหาสิ่งจำเป็น อาทิเช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่พักอาศัย การดูแลสุขภาพ รวมถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจ้างงาน และสวัสดิการของรัฐให้กับสมาชิกในสังคมอย่างเพียงพอและเหมาะสมอีกด้วย ดังนี้ มิติทางด้านสังคมดังกล่าว ถือเป็นประเด็นทางศีลธรรม ซึ่งภาครัฐหรือประชาสังคมต้องทำหน้าที่อย่างสุดความสามารถ เพื่อปกป้องชีวิตและสุขภาพของประชาชน หากละเลย เพิกเฉยการทำหน้าที่ดังกล่าว อาจเป็นเหตุในการทำบาปผิดต่อพระบัญญัติของพระเจ้า ประการที่ 5 ได้

อีกด้านหนึ่ง พระศาสนจักรคาทอลิกเคารพทุกชีวิตและร่างกายที่พระเจ้าสรรค์สร้างให้กับเรามนุษย์ พระศาสนจักรปฏิเสธลัทธิที่มุ่งบูชาร่างกายมนุษย์แบบสุดโต่ง เช่น คลั่งไคล้การทำศัลยกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้อวัยวะหรือร่างกายของตนนั้นอ่อนกว่าวัยอยู่เสมอ ลัทธิหรือกลุ่มชนเหล่านี้ หลอกลวงทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ทำร้ายร่างกายและจิตใจของตนเอง รวมถึงปฏิเสธที่จะยอมรับน้ำพระทัยของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตปัจจุบันอีกด้วย

นอกจากนี้ คำสอนที่เกี่ยวข้องของพระบัญญัติ “อย่าฆ่าคน” นี้ ยังรวมไปถึงการส่งเสริมการลดใช้ ความรุนแรงหรือบ่อนทำลายชีวิต และสุขภาพ อีกด้วย อาทิเช่น การกินมากเกินไป หรืออดอาหาร เพื่อลดความอ้วน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือการเสพยาเสพติด เป็นต้น พระศาสนจักรคาทอลิกยังบรรจุพฤติกรรม “การเมาแล้วขับรถ” เป็น “บาปชนิดใหม่” ของคนในยุคปัจจุบันด้วย

ประเด็นคำถาม

การโคลนนิ่งมนุษย์ (Human Cloning) หรือการทำสำเนาชีวิตมนุษย์ พระศาสนจักรคาทอลิกสอนหรือมีมุมมองกับเรื่องนี้อย่างไร

แนวคำตอบ

พระศาสนจักรคาทอลิกผ่านสมณกระทรวงเพื่อข้อความเชื่อ มองว่าการโคลนนิ่งมนุษย์นั้นเป็น “การใช้เทคนิควิธีการสืบพันธุ์ของมนุษย์เพื่อยกย่ายถ่ายเทตัวอ่อนของทารก” หรือเป็นความพยายามเพื่อให้เกิดมนุษย์ โดยไม่ได้ผ่าน การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งพระศาสนจักรถือว่าขัดต่อกฎทางศีลธรรม รวมถึงไม่เคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสัมพันธ์รักของคู่สมรส

การโคลนนิ่งมนุษย์ถือเป็นการรุกรานความเป็นบิดามารดาอย่างร้ายกาจ เนื่องด้วยวิธีการทำให้เกิดมนุษย์ไม่ได้มีบิดามารดาเข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ใช่เพราะเหตุบังเอิญ แต่ได้มีการออกแบบสร้างสรรค์ไว้ล่วงหน้า วิธีการโคลนนิ่งทำให้คุณค่าความ “เป็นบุคคล” ของมนุษย์ลดลง เหลือเพียงแค่เป็น “ผลิตภัณฑ์” ที่มีชีวิตเท่านั้น คุณค่าของมนุษย์จึงไม่ต่างจากการโคลนนิ่งสัตว์ ต้นไม้ หรือพืชผักต่าง ๆ

ตามมุมมองทางมานุษยวิทยาคาทอลิก พระเจ้าทรงสร้างและประทานชีวิตให้คู่สมรส รวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันในความรัก ในกรณีของการโคลนนิ่ง มิติของความเป็นบุคคลและสัมพันธ์รักของคู่สมรสนั้น ถูกปฏิเสธ และถูกแทนที่ด้วยความสามารถของเทคโนโลยี กระบวนการผลิตแบบโคลนนิ่งนี้เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับสิ่งอื่น ๆ มากกว่า แต่ไม่ใช่นำมาใช้กับมนุษย์ที่มีลักษณะเป็นบุคคล

ประเด็นคำถาม

เรื่องเกี่ยวกับ “สิทธิที่จะตาย” (right-to-die) กรณีผู้ป่วยที่อยู่ในสภาวะไร้สติหรือที่เรียกว่า สภาวะผัก (Vegetative state) ตัวผู้ป่วย ครอบครัวหรือญาติ ๆ มีสิทธิที่จะปฏิเสธการรักษาต่อหรือขอลดเครื่องมือช่วยชีวิต (เช่น สายออกซิเจน หรือเครื่องกระตุ้นหัวใจ) ได้หรือไม่ พระศาสนจักรคาทอลิกมีความเห็นในเรื่องนี้อย่างไร

แนวคำตอบ

ก่อนอื่นควรเข้าใจก่อนว่า ผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวหรือไร้สติ ซึ่งนอนอยู่ในสภาวะผักแบบต่อเนื่องนั้น พวกเขาคือบุคคลที่ยังมีชีวิต ไม่ใช่เป็นเพียงสิ่งของ หรือ พืชผักสวนครัว แท้ที่จริงแล้ว เราต้องมองพวกเขาเป็น **“ผู้ป่วยที่ไร้สติแบบต่อเนื่อง”** จึงจะตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ยิ่งกว่านั้น ผู้ป่วยประเภทนี้ควรได้รับการปฏิบัติอย่างคู่ควรเหมาะสม โดยได้รับการช่วยเหลือทางการแพทย์และผ่านทางเครื่องมือที่ช่วยยืดชีวิตขึ้นพื้นฐานตามความจำเป็น หากกรณีทั้งหมดหวังในการรักษาอย่างแนนอนแล้ว การดูแลช่วยเหลือแบบพิเศษหรือสิ่งที่อาจไปเพิ่มความเจ็บปวดทรมานให้กับผู้ป่วยมากยิ่งขึ้น ก็สามารถปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงได้ (ให้ผู้ป่วยจากไปอย่างสงบเอง)

สังคายนาวาติกันที่ 2 อธิบายหลักการในเรื่องนี้ว่า การให้อาหาร น้ำ ยารักษา หรือสารอาหารที่จำเป็นสำหรับร่างกายผู้ป่วยที่ไร้สติหรืออยู่ในสภาวะผักนี้เป็นสิ่งจำเป็น เพราะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการรักษาดูแลตามปกติของผู้ป่วย ตราบใดที่ผู้ป่วยนั้นยังสามารถรับได้หรือไม่เป็นการทรมานผู้ป่วยมากเกินไปจนถึงขั้นเป็นอันตรายถึงชีวิต หรือที่เรียกว่า “Euthanasia” (Mercy Killings) หรือ การุณยฆาต ก็ควรที่จะให้กับผู้ป่วยคนนั้น ๆ ต่อเนื่องเรื่อยไป

พระศาสนจักรคาทอลิกสอนว่า **ชีวิตมนุษย์นั้นมีคุณค่าในฐานะความเป็นบุคคล มีคุณค่าอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ และไม่ได้เป็นสิ่งของหรือเครื่องมือของใครผู้ใด** ขณะเดียวกันพระศาสนจักรเห็นคุณค่าให้ความสำคัญ และปกป้องทุกชีวิต ผ่านการอภิบาลดูแลของศาสนบริกรทุกระดับในพระศาสนจักร

สงฆ์เที่ยงแท้

REAL PRIEST

โดย คุณพ่อปิติกศักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์

ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนรับใช้ที่ทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น (เทียบ ลก 17:10)

ภายในห้องทำงานที่ได้รับการปรับแต่งให้เหมาะสมสำหรับตำแหน่งผู้จัดการโรงเรียน ผมนั่งอยู่หน้าแฟ้มเอกสารซึ่งคุณครูท่านหนึ่งเพิ่งนำมาส่ง เพียงปีที่สองที่ก้าวสู่ศักดิ์สงฆ์ ดูเหมือนเร็วเกินไปกับตำแหน่งหน้าที่ผู้จัดการโรงเรียนที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ความเมื่อยล้าจากภาระงาน ทำให้ผมพักสายตาไปสู่ภายนอกหน้าต่างห้องทำงานเป็นระยะ ๆ เพื่อทักทายผู้ที่กำลังเดินไปมาอยู่ภายนอก อาคารเรียน ลักพักเสียงเคาะประตูดังขึ้น

หญิงวัยกลางคนบุคลิกดีคนหนึ่งเข้ามานั่งอยู่ตรงข้าม ก่อนแสดงตัวว่าเป็นผู้ปกครองนักเรียนและมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับลูกชายวัยประถมมาขอคำปรึกษา บทสนทนาของเราดำเนินเรื่อยไป จนมาถึงเรื่องราวที่น่าสนใจมากขึ้นในชีวิตของเธอ “**ดิฉันเคยเป็นคริสเตียน**” เธอเว้นวรรคสวดลมหายใจลึก ๆ “**แต่แล้วช่วงเวลาหนึ่งที่บ้านประสบปัญหาด้านธุรกิจอย่างหนัก ดิฉันเพียรอธิษฐานภาวนาขอให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือตนสู่และภาวนามาตลอดหลายปี**” ใบหน้าของเธอสะท้อนความรู้สึกบางอย่างที่ผมเดาไม่ถูกว่าคืออะไร “**แต่พระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานของดิฉันเลย ที่สุดดิฉันจึงเลิกนับถือพระเจ้า..ดิฉันเลิกเป็นคริสเตียนมาได้สามปีแล้ว**” เธอเพ่งมองมาที่ผมก่อนเอ่ยถามว่า “**แล้วคุณพ่อล่ะคะ คุณพ่อคิดอย่างไรจึงมาเป็นบาทหลวง**” ผมจะอธิบายให้คนที่เลิกนับถือพระเจ้าไปแล้วเข้าใจได้อย่างไร คำตอบที่ยืดยาวนั้นเกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว ความทรงจำที่กระต่อนกระแท่นในเวลานี้ หลงเหลือใจความสำคัญของสารที่ถ่ายทอดออกมาว่า “**ประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตของผมยืนยันว่าพระเจ้าทรงมีอยู่จริง ทั้งความสุข ความทุกข์ ความสมหวัง ความผิดหวัง ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นค่อย ๆ ให้คำตอบว่าในทุกช่วงเวลาพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้าง พระองค์รักผม ทรงเรียกและเลือกให้ผมกล้าที่จะตอบรับความรักนี้ด้วยการเป็นพระสงฆ์.. ความสำคัญในชีวิตคริสตชนไม่ได้อยู่ที่ว่าเราอ่อนขอแล้วต้องได้รับเสมอไป แต่อยู่ที่ว่า.. แม้ท่ามกลางความยากลำบากของชีวิต เรายังมั่นใจได้ว่าพระองค์ทรงอยู่กับเราและเรายังคงซื่อสัตย์ต่อความรักของพระองค์**” เธอหยิบผ้าเช็ดหน้าขึ้นมาซับน้ำตา

ผมถามเบา ๆ ว่าเป็นอะไรครับ เธอตอบว่า “**ซึ่งใจกับความเชื่อศรัทธาของคุณพ่อ แม้คุณพ่อจะอายุน้อยแต่ก็มีความเชื่อมาก**” แล้วเธอก็ขอตัวออกไปจัดการชีวิตของตนเองและลูกชายต่อ ผมไม่มีทางรู้ได้เลยว่าเกิดอะไรขึ้นกับความเชื่อศรัทธาของเธอ เธอจะกลับมานับถือพระเจ้าอีกครั้งหรือไม่ หรือจิตวิญญาณของเธอกำลังว่ายวนแสวงหาคำตอบให้กับชีวิตต่อไปจนถึงบัดนี้ ผมเป็นเพียงผู้ส่งสารในช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงบันดาลให้เป็นไป

เดือนตุลาคม..เดือนแห่งการส่งเสริมการสวดสายประคำ ที่วัดจัดกิจกรรมภาวนาสายประคำตามบ้านของสัตบุรุษ แต่คุณพ่อเจ้าวัดออกกฎเกณฑ์ว่าจะไม่มีการถวายมิสซาตามบ้าน ระหว่างการเดินทางไปสวดสายประคำในคำคืนหนึ่ง ผมนั่งอยู่บนยานพาหนะที่ประกอบไปด้วยสัตบุรุษอีกสามสี่คนเป็นเพื่อนร่วมทาง ในบรรยากาศที่ค่อนข้างอึดอัด พ่อบ้านคนหนึ่งเอ่ยถามว่า **“คุณพ่อ.. ผมไม่เข้าใจว่าทำไมทางวัดจึงไม่อนุญาตให้ทำมิสซาที่บ้านสัตบุรุษ ในเมื่อสมัยพระเยซูเจ้า พระองค์ก็ไปร่วมรับประทานอาหารตามบ้านของประชาชน สมัยต่อมาคริสตชนก็มีพิธีหักขนมปังร่วมกันตามบ้าน แล้วทำไมคุณพ่อจึงไม่ส่งเสริมให้มีการถวายมิสซาที่บ้านสัตบุรุษ...”** ในเวลานั้น ผมไม่ได้คาดคิดว่าจะต้องตอบคำถามประเภทนี้ ความตื่นเต้นบังเกิดขึ้นแต่ผมก็พยายามอธิบายถึงความสำคัญของการถวายมิสซาที่วัดมากกว่าที่บ้าน การเป็นหนึ่งในเดียวกันของหมู่คณะคริสตชน การถวายมิสซาตามจุดประสงค์รวมถึงการที่พระสงฆ์ไม่ควรเดินสายประกอบมิสซาตามบ้านสัตบุรุษบลาๆๆๆ.... ผมไม่แน่ใจว่าเจ้าของคำถามได้ตั้งใจหรือสนใจฟังคำตอบหรืออยากได้รับคำตอบอย่างไรหรือไม่ เพราะที่สุด สัตบุรุษท่านนั้นเผยความในใจออกมาว่า **“พูดตรง ๆ นะคุณพ่อ ผมว่าถ้าสัตบุรุษถวายมิสซาได้เอง พวกเขาคงไม่ต้องการพระสงฆ์หรอก”** ในความมืดบนยานพาหนะคันนั้น ไม่มีใครเห็นว่าริมฝีปากของผมกำลังเฝ้มแน่น พร้อมกับประโยคคำถามที่เกิดขึ้นมาในความคิดว่า **“พระสงฆ์มีความสำคัญสำหรับสัตบุรุษแค่ไหน..จริง ๆ หรือ”** เมื่อมีโอกาสผมได้แบ่งปันประสบการณ์นี้กับพระสงฆ์รุ่นพี่คนหนึ่ง คุณพ่อตอบกลับมาว่า **“โชคดีเท่าไรแล้วที่พระสงฆ์ยังมีประโยชน์สำหรับเขา”** นั่นคือกำลังใจที่ดีมากสำหรับปีแรกของการเริ่มต้นชีวิตพระสงฆ์ของผม

วันเวลาที่เพิ่มขึ้นค่อย ๆ บ่มเพาะประสบการณ์และมุมมองของชีวิตคนเราให้คมและนิ่งขึ้น มองโลกอย่างเข้าใจและยอมรับความเป็นจริงของชีวิตอย่างที่เราควรจะเป็น...เดือนมกราคม ปี ค.ศ. 2016 หลังจากผ่านประสบการณ์ความเชื่ออย่างเข้มข้นในต่างประเทศมาเป็นเวลาสามปี ผมได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ไปช่วยงานอภิบาลที่วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง ช่วงเวลาสั้น ๆ ก่อนเริ่มพิธีบูชาขอบพระคุณ คือช่วงเวลาพิเศษที่ผมได้ไตร่ตรองชีวิตสงฆ์ด้วยความเข้าใจมากขึ้น ใครมีโอกาสเข้าไปในวัดจะสังเกตเห็นบันไดเวียนทางด้านขวา ณ มุมเล็ก ๆ แคบ ๆ หลังแผงฟังกักบาปคือมุมพิเศษที่ความรู้สึกพิเศษของผมผุดพราย ตำแหน่งปลัดวัดและผู้จัดการโรงเรียนให้โอกาสแห่งการเริ่มต้นชีวิตสงฆ์ที่มีผู้คนนับถือ คอยบริการรับใช้คุณพ่ออย่างสุดความสามารถ จนหลายครั้งผมไม่เป็นตัวของตัวเองและสับสนว่าพระสงฆ์คือผู้รับใช้หรือผู้คอยรับการรับใช้ ขอขอบคุณที่การได้ไปส่งศีลฯ ให้กับผู้ป่วยและผู้อาวุโส โดยเฉพาะในบ้านหลังเก่าและทรุดโทรมที่สุดนั้นสอนให้ผมเข้าใจคุณค่าของการเป็นสงฆ์ของพระคริสตเจ้า ผู้ยากจนและทนทุกข์ทรมาน

บนพระแท่นพระสงฆ์ประกาศพระวาจาและประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณด้วยท่าทีสำรวมแลดูศักดิ์สิทธิ์ สูงส่งและสง่างาม สัตบุรุษเฝ้ามองทุกอิริยาบถด้วยความชื่นชม จนบางครั้ง ผมเผลอนึกไปว่ากำลังแสดงบทบาทตัวละครเอกอยู่บนเวที แต่ตรงนี้... ณ มุมเล็กแคบหลังแผงฟังกักบาปใต้บันไดพระสงฆ์ของพระคริสตเจ้าคนหนึ่ง กำลังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือแห่งพระเมตตาของพระองค์ สัตบุรุษผู้สำนึกถึงความผิดบาปและกระหายความเมตตาและการให้อภัยจากพระ ค่อย ๆ ทอยยเข้ามาหาพระสงฆ์เข้ามารับพระเมตตาและพระพรพรทานโดยมีพระสงฆ์เป็นทอธารแห่งพระพรพรทานนั้น ในขณะที่ทำหน้าที่ศาสนบริกรแห่งศีลอุบายบาป ผมค่อย ๆ เรียนรู้ธรรมชาติลึกลับแห่งศีลบาป อำนาจเดียวที่พระเจ้าประทานให้พระสงฆ์คืออำนาจแห่งการให้อภัยบาปแด่พระคริสตเจ้า ไม่ใช่อำนาจที่ได้รับจากการยกย่องนับถือของผู้คนรอบข้างที่มอบให้ผู้นำ มอบให้เจ้านาย หรือมอบให้ผู้มีความสามารถฉลาดปราดเปรื่องในเรื่องของโลก ยิ่งพระสงฆ์รู้สึกต่ำต้อยแค่ไหน เรายิ่งค้นพบคุณค่าแห่งความเป็นสงฆ์ของพระคริสตเจ้ามากขึ้นเพียงนั้น

ทุกวันนี้ชีวิตสงฆ์ของผมกลายเป็นการเดินทางผจญภัยในทุก ๆ วัน ตำแหน่งอธิการบ้านเณรมอบหน้าที่ความรับผิดชอบยิ่งใหญ่และความท้าทายมาให้ เมื่อนึกย้อนไปในอดีต บางครั้งก็รู้สึกขำ เมื่อทำงานโรงเรียน บรรดาคุณครูค่อนข้างเอาใจคุณพ่อ ขนาดคุณพ่อถือไม้กวาดกำลังจะทำความสะอาดห้องทำงาน คุณครูเห็นก็ไว้วางยปรีเข้ามาแย่งไม้กวาดจากมือไปกวาดเอง ประหนึ่งคุณพ่อกำลังทำผิด ส่วนแม่ครัวก็พยายามทำกับข้าวที่คุณพ่อชอบ หากรู้ว่า

ชอบก็ยิ่งทำบ่อย ๆ ขุนจนอ้วนพีประหนึ่งเตรียมคุณพ่อไว้เชือดวันตรุษจีน!!! แต่เมื่อทำงานที่บ้านเณรแทบทุกวันมีเหตุให้คุณพ่อต้องจับไม้กวาดทำความสะอาดด้วยตัวเองหลังจากสามเณรไปโรงเรียนแล้วไม่ปรากฏว่ามีใครมาแย่งไม้กวาดไปจากมือ งานอดิเรกประจำวันคือเข้าสวนปลูกต้นไม้ แต่งกิ่งไม้ จัดสวนและอื่น ๆ อีกอีกปาเถอย่างที่ไม่มีความจะได้ทำหากทำงานอยู่ที่โรงเรียน วันหนึ่งมีคุณครูเดินเข้ามาในสวนบ้านเณร ตะโกนเรียก **“น้ำๆ..เห็นคุณพ่อมั้ยน้ำ”** นึกในใจ..สภาพของเราตอนนี้มันแย่นั่นแหละ!!! บางวันทำหน้าที่เป็นพ่อครัวบดผลไม้และทำอาหารให้สามเณร เท่าที่โหดสุดน่าจะเป็นขนุน!!! มีครั้งหนึ่งในช่วงปิดเทอม คุณพ่อใช้เวลาสองวันในโรงแยกขยะ อยู่กับตัวเอง เหงื่อไหล และกองขยะเหลือทิ้งจากสามเณรค่อย ๆ คัดแยกประเภทเพื่อนำไปแลกเงิน ปรากฏว่าได้มาสามร้อยกว่าบาท.. คำตอบแทนคนขับรถขนสามเณรไปฉลองวัดยังมากกว่านี้เลย แต่แม้จำนวนเงินจะไม่มากก็รู้สึกภูมิใจ ถามว่าเหนื่อยมั๊ย ตอบว่าเหนื่อยมาก ถามว่าแล้วทำไปทำไม มีเสียงตอบกับตัวเอง ในทันทีว่า... **“อบรมสามเณรมาตลอดทั้งปี ต้องอบรมตัวเองเช่นกัน!!!”**

เวลาทำงานที่โรงเรียน กลับมาถึง บ้านพักไม่มีใครรอสวัสดิทักทาย เพราะกลับมาถึงก็ไขกุญแจห้องนอน อาบน้ำพักผ่อน แต่ที่บ้านเณรเหนื่อยกับงาน เหนื่อยกับคน มากบ้าง น้อยบ้าง แต่ทุก ๆ วันก็ยังพบความสุขในสิ่งที่ทำด้วยความรัก.. ขับรถกลับมาจากข้างนอกทุกครั้งจะรู้สึกได้ว่ามีลูก ๆ รออยู่... จนจบหนึ่งปีการศึกษา ถามตัวเองว่า **“ทำงานเหนื่อยเกินไปมั๊ย”** และ **“ทำไมต้องเหนื่อยขนาดนี้”** เวลาสุดท้ายของแต่ละวัน जबลงที่ห้องนอนสามเณร ในความมืดที่มีเพียงแสงไฟสลัวพรางส่องให้พอมองเห็นว่าแต่ละเตียงมีเจ้าของจับจองอยู่ครบทุกเตียง ไม่มีใครขาดหายไปไหน ผมได้พบคำตอบแสนจะธรรมดาว่า **“ไม่ว่าเราจะเป็นใคร ทำหน้าที่อะไร เราสามารถสร้างความสุขได้จากสิ่งที่มี และคนที่อยู่กับเรา หากพระสงฆ์ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และซื่อสัตย์ต่อกระแสเรียก แม้งานจะหนักแค่ไหนความสุขใจก็บังเกิดขึ้นได้”** เพราะ **“ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนรับใช้ที่ทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น”** (เทียบ ลก 7:10) ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับการเรียกและการเลือกคนธรรมดาให้เดินมาได้ไกลถึงเพียงนี้ ขอบคุณทุกกำลังใจที่เป็นเหมือนสายลมไม้ไผ่ปีก พยุงให้บินไปข้างหน้าทุกวัน แม้เส้นทางจะทรหด.. แต่วันหนึ่งคงไปถึงพระราชาสวรรค์ หวังเช่นนั้น

พี่น้อง ผองเพื่อน สงข

โดย พ่อหลุยส์

...ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ข้าวตัง ข้าวใหญ่ เป็นเรื่องของทีมหมู่บ้านที่ติดอยู่ในถ้ำหลวง และในช่วงนั้น เราต่างได้เห็นสิ่งดี ๆ ที่เกิดขึ้นมากมายกับการกิจประวัติศาตร์นี้ ได้เห็น ได้รับรู้ถึงความรัก ความห่วงใย และกำลังใจที่ต่างมอบให้แก่กันและกัน พร้อมกับการสานต่อให้เกิดการเรียนรู้ ในหลาย ๆ แง่มุม ในมุมหนึ่ง ที่แสดงถึงความรัก ความห่วงใย ความคิดถึงของพ่อแม่ที่มีต่อลูกหมู่บ้านและจากลูกหมู่บ้านที่มีต่อพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง ผองเพื่อน ขณะที่ติดอยู่ในถ้ำนั้นคือ **"จดหมาย"** แม้จะเป็นเพียงกระดาษธรรมดา ๆ แต่สิ่งที่ก่อให้เกิด กำลังใจก็คือข้อความในจดหมายนั่นเอง

ครั้งนี้จึงขอนำเสนอจดหมายฉบับหนึ่งที่อ่านแล้วได้รับรู้ถึงความรัก ความปรารถนาดีและส่งเสริม กำลังใจต่อกัน

จดหมายจากพระสังฆราชเปโตร คาเร็ตโต
ถึงคุณพ่อสุเมธ (เซ่อ) วัชรศักดิ์ไพศาล

27 พฤศจิกายน 1986

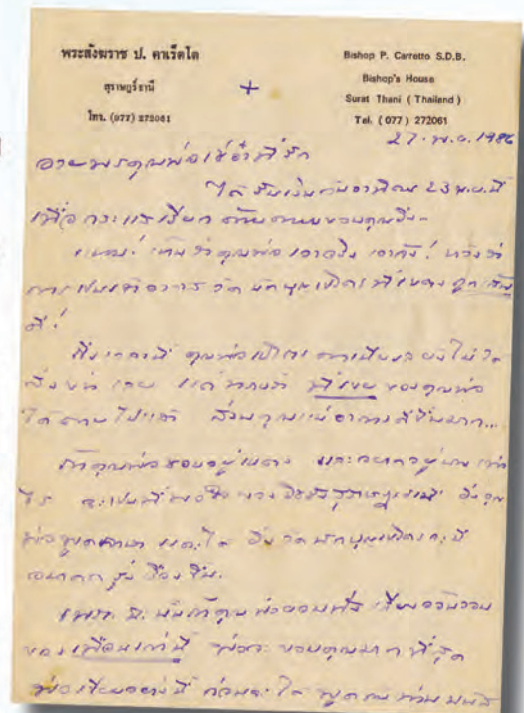
อวยพรคุณพ่อเซ่อที่รัก...
ได้รับเงินวันอาทิตย์ 23 พ.ย. นี้ เพื่อกระแสรีบด้วยความ
ขอบคุณยิ่ง

แหม! เห็นว่าคุณพ่อเอาจริงเอจ้! หวังว่าการเป็นเจ้าอาวาส
วัดนักบุญเปโตรที่เบตงถูกเส้นดี!

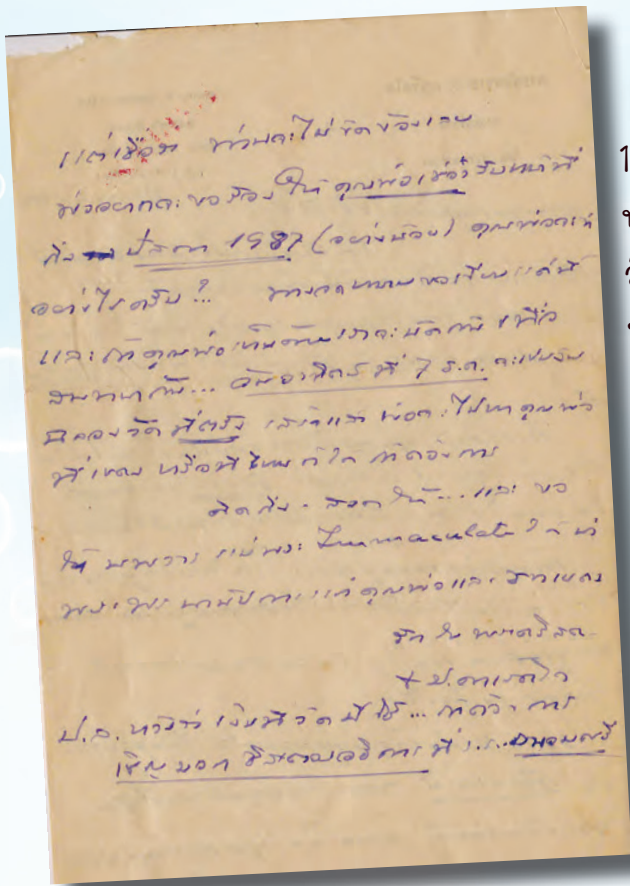
ถึงเวลานี้ คุณพ่อเปโตร ดาเนียล ยังไม่ได้ส่งข่าวเลย
แต่ทราบว่าพี่ชายของคุณพ่อได้ตายไปแล้ว ส่วนคุณแม่อาการดีขึ้นมาก...

ถ้าคุณพ่อชอบอยู่เบตง และอยากอยู่นานเท่าไร
จะเป็นที่พอใจของมิชชันนารีสุราษฎร์ธานี ยิ่งคุณพ่อพูดภาษาแคะ¹ ได้
ยิ่งวัดนักบุญเปโตรจะมีอนาคตรุ่งเรืองขึ้น

เพราะฉะนั้น ถ้าคุณพ่อยอมฟังเสียงอ้อนวอนของเพื่อนเก่านี้
พ่อจะขอบคุณมากที่สุด พ่อจะเขียนอย่างนี้ก่อน จะได้พูดกับท่านเมนี้ส์

¹ ภาษาแคะ คือหนึ่งในภาษาของตระกูลกลุ่มภาษาจีน เป็นภาษาของชาวจีน ที่มีบรรพบุรุษอยู่ในมณฑลเหอหนานและส่านซี ทางเหนือของจีน เมื่อกว่า 2,700 ปี ต่อมาชาวแคะอพยพไปทางใต้เข้าสู่มณฑลกว่างตุ้งและฝูเจี้ยนและไปเป็นชาวจีนโพ้นทะเลทั่วโลก

แต่เชื่อว่า ท่านจะไม่ขัดข้องเลย

พ่ออยากจะขอร้องให้คุณพ่อเซ่อรับหน้าที่ถึงปีสกา 1987 (อย่างน้อย) คุณพ่อจะว่าอย่างไรครับ?.. ทางจดหมาย ขอเขียนแค่นี้ และถ้าคุณพ่อเห็นด้วยเราจะนัดกันเพื่อสนทนากัน วันอาทิตย์ที่ 7 ธ.ค. จะเป็นวันฉลองวัดที่ตราง์ เสร็จแล้ว พ่อจะไปหาคุณพ่อที่เบตง หรือที่ไหนก็ได้ถ้าต้องการ

คิดถึง สวดให้.. และขอให้พวแม่พระ Immaculate ได้นำพระพรมาสู่การแก่คุณพ่อและชาวเบตง

รักในพระคริสต์เจ้า
+ ป. คาเร้โตโต

ป.ล. หวังว่าเงินที่วัดมีใช้... ถ้าต้องการ
เชิญบอกซิสเตอร์อธิการ ที่ ร.ร. ถนอมศรี

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

จากจดหมายฉบับนี้มีอะไรที่ประทับใจเรา ?

การนำไปปฏิบัติ

เราจะร่วมจิตร่วมใจกัน ส่งเสริมกำลังใจ มอบความรัก ความห่วงใย ความปรารถนาดี ให้กับเพื่อนพี่น้องสงฆ์ และกับพี่น้องสัตบุรุษได้อย่างไร

25 ปีแห่งสังฆภาพ

31 มกราคม 1993-2018

คุณพ่อเคลเมนต์ วิโรจน์ เสียงไพเราะ

เกิด: 23 พฤศจิกายน ค.ศ. 1963

สัตบุรุษ: วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง

บิดา: ยอห์น อำนวย เสียงไพเราะ

มารดา: อาคาทา ขุนทอง เสียงไพเราะ

พี่น้อง: 9 คน ชาย 8 คน หญิง 1 คน คุณพ่อเป็นคนที่ 7

การศึกษา: ระดับประถมศึกษา

โรงเรียนเรื่อวิทยพระหฤทัย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนตรุณราชบุรี

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

โรงเรียนตรุณราชบุรีพณิชยการ

ระดับอุดมศึกษา

วิทยาลัยแสงธรรม จ.นครปฐม

ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

กระแสเรียก

คุณพ่อยอห์น บอสโก วิจิตร สัตย์สมบุรณ์ เป็นผู้ส่งเข้าบ้านเณร

รับการแต่งตั้งเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์

15 สิงหาคม ค.ศ. 1989 ณ สามเณรลัยแสงธรรม

โดย พระสังฆราชยอแซฟ สักวาลย์ ศุระรงค์

รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยพิธีกรรม

15 สิงหาคม ค.ศ. 1990 ณ สามเณรลัยแสงธรรม

โดย พระสังฆราชไมเกิ้ล ประพนธ์ ชัยเจริญ

รับศีลบวชเป็นสังฆานุกร

15 สิงหาคม ค.ศ. 1992 ณ สามเณรลัยแสงธรรม

โดย พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์

31 มกราคม ค.ศ. 1993

ณ วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี

โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก มนัส จวบสมัย

บทบาทหน้าที่หลังจากบวชเป็นพระสงฆ์

ค.ศ. 1993-1994

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนาและโคเออร์ ราชบุรี

ค.ศ. 1995-1996

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดนักบุญอันตน โคกมดตะนอย/ผู้จัดการโรงเรียนดำเนินวิทยา

ค.ศ. 1997-1998

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอัครเทวดามิคาแอล ดอนกระเบื้อง

ผู้จัดการโรงเรียนเทพินทรพิทยา

ค.ศ. 1999

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

ผู้จัดการโรงเรียนตรุณานุเคราะห์

ค.ศ. 2000

เจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์เมืองสุรดี ทำเรือ

ค.ศ. 2001

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดแม่พระถวียงองค์ในพระวิหาร ลูกแก

ค.ศ. 2002	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี ผู้อำนวยการศูนย์วิชาการ ผู้ช่วยอธิการโรงเรียนดรุณาราชบุรี แผนกสองภาษา
ค.ศ. 2003-2004	เจ้าอาวาสวัดแม่พระสายประคำ หลักห้า จิตตาศิการพหลมารี สังฆมณฑลราชบุรี
ค.ศ. 2005	เจ้าอาวาสวัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี อธิการโรงเรียนดรุณากาญจนบุรี และโรงเรียนดรุณากาญจนบุรีบริหารธุรกิจ
ค.ศ. 2006	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี ผู้อำนวยการโรงเรียนดรุณาราชบุรี
ค.ศ. 2007-2010	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก ผู้จัดการโรงเรียนดรุณานุเคราะห์
ค.ศ. 2011-2013	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง/ผู้ช่วยงานวิถิชุมชนวัด
ค.ศ. 2014-2016	เจ้าอาวาสวัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี จิตตาศิบาลวัดน้อยนักบุญอันนา กาญจนบุรี จิตตาศิบาลโรงเรียนดรุณากาญจนบุรี/โรงเรียนดรุณากาญจนบุรี แผนกสองภาษา ดูแลศูนย์ภาวนาทาบาออร์
ค.ศ. 2017-ปัจจุบัน	เจ้าอาวาสวัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง ประธานคณะกรรมการเพื่อพระสงฆ์ สังฆมณฑลราชบุรี

คติพจน์

“พระเจ้าผู้ทรงเสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า” (ฟป 4:13)

ความเข้าใจโอกาสฉลอง 25 ปี แห่งสังฆภาพ

“ขอสรรเสริญและโมทนาคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงดูแลและทรงเสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า...”

ขอขอบคุณพระที่ประทานชีวิตแห่งการรับใช้พระองค์ ท่ามกลางบิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท มิตรสหาย พี่น้องสงฆ์ พี่น้องสัตบุรุษ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ขอขอบคุณด้วยใจจริง ขอพระอวยพรท่าน และภาวนาซึ่งกันและกันเสมอไป

คุณพ่อฉายาแซฟ สุธพล นันทพรพิสุทธิ์

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

คุณพ่อประดิษฐ์ ว่องวาริ เป็นผู้ส่งเข้าบ้านเณร	15 สิงหาคม ค.ศ. 1989 ณ สามเณรลัยแสงธรรม
รับการแต่งตั้งเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์	โดย พระสังฆราชยอแซฟ สังวาลย์ สุระศรางค์
รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยพิธีกรรม	15 สิงหาคม ค.ศ. 1990 ณ สามเณรลัยแสงธรรม
	โดย พระสังฆราชไมเกิ้ล ประพนธ์ ชัยเจริญ
รับศีลบวชเป็นสังฆานุกร	15 สิงหาคม ค.ศ. 1992 ณ สามเณรลัยแสงธรรม
	โดย พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร
รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์	31 มกราคม ค.ศ. 1993
	ณ วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี
	โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก มนัส จวบสมัย

บทบาทหน้าที่หลังจากบวชเป็นพระสงฆ์

ค.ศ. 1993	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี ดูแลพระสงฆ์อาวุโส
ค.ศ. 1994-1996	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง
ค.ศ. 1996-1997	ผู้อำนวยการศูนย์โคเออร์ ราชบุรี เจ้าอาวาสวัดนักบุญอัครนัส ชฎาพ่าย และ วัดนักบุญลูกา หนองนางแพรว
ค.ศ. 1997-1998	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ ท่าเรือ จิตตาริการเยาวชนนอกโรงเรียน
ค.ศ. 1998-2000	เจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ ท่าเรือ
ค.ศ. 2000-2001	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ ท่าเรือ
ค.ศ. 2001-2002	ดูแลกลุ่มคริสตชนบ้านไทรงาม ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์โคเออร์ อธิการบ้านพระแม่มหากาญญ์

ค.ศ. 2002-2005	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี รองอธิการโรงเรียนดรุณาราชบุรี แผนกนักเรียนประจำ ช่วยงานอภิบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาล เขตอำเภอเมืองราชบุรี
ค.ศ. 2006-2011	เจ้าอาวาสวัดแม่พระเป็นที่พึ่ง ท่าหว้า
ค.ศ. 2012-ปัจจุบัน	เจ้าอาวาสวัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง เจ้าอาวาสวัดพระวิสุทธิวงศ์ แพรกหนามแดง
ค.ศ. 2017-ปัจจุบัน	ประธานคณะกรรมการฝ่ายอภิบาลคริสตชน สังฆมณฑลราชบุรี จิตตภาวนากรรมสภาอภิบาลวัด สังฆมณฑลราชบุรี

คติพจน์: **“สำหรับพระเจ้า ทุกสิ่งเป็นไปได้”** (มธ 19:26)

ความในใจโอกาสฉลอง 25 ปี แห่งสังฆภาพ

บวชครบ 25 ปี ความรู้สึกเหมือนกับเป็นช่วงเวลาที่รวดเร็ว เคยถามรุ่นพี่ที่ฉลอง 25 ปีกัน ตอนนั้นเราเป็นเณร ก็คิดว่าตัวเองจะไปถึงเวลานั้นไหม ? เป็นเวลาที่ยาวนานมากสำหรับตัวเองในสมัยนั้น แต่วันนี้เราก็มารถึงวันที่ฉลองครบ 25 ปีบวช

“ขอบคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า” ... ที่ได้เลือกผู้รับใช้ของพระองค์ เข้ามาทำงานของพระองค์ แม้ว่าผู้รับใช้คนนี้เป็นเครื่องมือที่ไม่ได้ดีและสมบูรณ์ครบ แต่พระองค์ก็เลือกและให้ทำงานของพระมาจนทุกวันนี้และต่อไป

“ขอบคุณทุกท่าน” ... ที่ให้การสนับสนุนให้พ่อทำงานของพระมาจนถึงทุกวันนี้

และ **“ขอคำภาวนาจากทุกท่าน” ...** เพื่อพ่อจะได้ทำงานของพระต่อไป และพ่อจะระลึกถึงทุก ๆ ท่านในคำภาวนาเช่นเดียวกัน ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอวยพรทุกท่าน

เกิด: 2 พฤษภาคม ค.ศ. 1964 สัตบุรุษ: อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

บิดา: เปโตร สวัสดิ์ ยอแซฟ

มารดา: มาร์การิตา หมุยเตียง ยอแซฟ

พี่น้อง: 5 คน ชาย 3 คน หญิง 2 คน คุณพ่อเป็นคนที่ 3

การศึกษา: ระดับประถม โรงเรียนดรุณานุเคราะห์

ระดับมัธยมต้น โรงเรียนดรุณาราชบุรี

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนดรุณาราชบุรีพณิชยการ

ระดับอุดมศึกษา ปริญญาตรี วิทยาลัยแสงธรรม จ.นครปฐม

ปริญญาโท บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก มนัส จวบสมัย

39

ค.ศ. 2012-2016

พักรักษาสุขภาพ

ช่วยงานสื่อมวลชนคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี

ถวายมิสซา ณ อารามซิสเตอร์คณะผู้รับใช้ฯ

ค.ศ. 2017 - ปัจจุบัน

ประธานคณะกรรมการเพื่อสื่อมวลชนคาทอลิก สังฆมณฑลราชบุรี

คติพจน์:

“มิใช่ข้าพเจ้าที่มิชิต แต่เป็นพระคริสต์ที่มิชิตในข้าพเจ้า” (กท 2:20)

ความในใจโอกาสสอง 25 ปี แห่งสังฆภาพ

การฉลอง 25 ปี ชีวิตสงฆ์ ถือได้ว่าเป็นโอกาสดีที่จะโมทนาคุณพระเจ้า ผู้ทรงเรียกและเลือกให้มารับใช้พระองค์ในฐานะพระสงฆ์ ด้วยพระคุณพระพรของพระประทานให้ตลอดมา นอกจากนั้น ด้วยอาศัยกำลังจากหลายบุคคลที่ช่วยกันส่งเสริม ให้กำลังใจ การสนับสนุนในหลายสิ่งที่ทำให้สามารถทำหน้าที่มาถึง 25 ปี ด้วยความมั่นใจในความรัก จากสิ่งที่กระทำในชีวิต คือเป็นพระคริสต์ที่ทำงานในตัวเองเสมอ ทำให้สามารถทำงานของพระได้ตลอดมา แต่อย่างไรก็ดี ความอ่อนแอบางที่มีบ้างในชีวิต แต่สิ่งที่ทำให้มีกำลังใจเสมอ คือสิ่งที่คุณพ่อคาร์ลได้เขียนไว้ในวันมิสซาแรกคือ **“รอดมาได้เพราะศรัทธา”** ทำให้คิดได้เสมอว่า วันที่ใจอ่อนล้าเหมือนก้าวมาแทบไม่ไหว ให้คิดเสมอว่าพระเจ้าทำงานในตัวเรา แล้วกำลังใจเราจะกลับมา

สาร-ภาพ เรื่องดีดี

ฉลองวัดแม่พระฟาติมา ห้วยคดลุม
13 พฤษภาคม 2018

ฉลองวัดแม่พระเป็นที่พึ่ง ท่าหว้า
27 พฤษภาคม 2018

ฉลองวัดพระเมตตา ไทรงาม
3 มิถุนายน 2018

ฉลองวัดน้ำบุญอันตน โคกมดตะนอย
10 มิถุนายน 2018

ฉลอง 50 ปีแห่งสังฆภาพ
16 มิถุนายน 2018
ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

ฉลองวัดพระคริสต์หฤทัย วัดเพลง
24 มิถุนายน 2018

ฉลองวัดแม่พระนิจจานุเคราะห์
ทุ่งเขาหลวง
1 กรกฎาคม 2018

ฉลองวัดนักบุญเบเนดิกต์ ปोंยอ
14 กรกฎาคม 2018

ฉลองวัดน้อยนักบุญอันนา กาญจนบุรี
21 กรกฎาคม 2018

ฉลองวัดนักบุญยาโกเบ แม่กลอง
22 กรกฎาคม 2018

ฉลองวัดนักบุญกาเยตโน บางน้อย
4 สิงหาคม 2018

ศาสนสัมพันธ์

สังฆมณฑลราชบุรี

ส่งสาสน์ในโอกาสสิ้นสุดเทศกาลรอมฎอน ฉลอง “อีดีลฟีตริ ปีอิจเราะห์ศักราช 1439”

เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 2018 คุณพ่อเสนอ ดำเนินสววก พร้อมด้วยคณะกรรมการฯ ร่วมส่งสาสน์ในโอกาสสิ้นสุดเทศกาลรอมฎอน ฉลอง “อีดีลฟีตริ ปีอิจเราะห์ศักราช 1439” แก่คุณอดิศักดิ์ ภัทรโชคชัย ประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดราชบุรี ณ สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดราชบุรี

พระเมตตา

JESUS, I TRUST IN YOU

สังฆมณฑลราชบุรี

ประชุมคณะพระเมตตา สังฆมณฑลราชบุรี

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 คณะพระเมตตาสังฆมณฑลราชบุรี จัดการประชุมและปรึกษาหารือประจำเดือน กรกฎาคม 2018 ณ วัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง

คุรุชิลโล สังฆมณฑลราชบุรี

ประชุมคณะคุรุชิลโล

เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 คณะกรรมการคุรุชิลโล สังฆมณฑลราชบุรี พร้อมด้วยสมาชิกร่วมประชุมประจำปีของคณะ ณ วัดนักบุญอันตน โคกมดตะนอย โอกาสนี้ คุณพ่อวีระ พังรักษ์ จิตตภาธิการคณะคุรุชิลโลระดับชาติ พร้อมด้วยคณะกรรมการระดับชาติเข้าร่วมประชุมด้วย

งานอุลตรียา

เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 คณะกรรมการคุรุชิลโล สังฆมณฑลราชบุรี จัดงานอุลตรียา ณ วัดนักบุญอันตน ดอนมดตะนอย มีการเผาศิลมหาสนิท มรรคาคักดีสิทธิ์ และพิธีบูชาขอบพระคุณ โดย คุณพ่อวิชาญ กิจเจริญ จิตตภาธิการเป็นประธาน โอกาสนี้ พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ ให้เกียรติร่วมงานในครั้งนี้

ชมรมเวชบุคคล สังฆมณฑลราชบุรี

ทีมเวชบุคคลคาทอลิก สังฆมณฑลราชบุรี ให้บริการตรวจสอบสุขภาพเบื้องต้นอย่างต่อเนื่อง โอกาสฉลองวัดในสังฆมณฑลราชบุรี มีผู้มารับบริการตรวจสอบสุขภาพเบื้องต้นเป็นจำนวนมาก

ศูนย์สังคมพัฒนา

สังฆมณฑลราชบุรี

อบรมผู้พิการ

เมื่อวันที่ 7 - 8 มิถุนายน ค.ศ. 2018 ศูนย์สังคมพัฒนา จัดอบรมผู้พิการ โดย สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี มาให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ของผู้พิการ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดราชบุรี มาให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน และคุณพิมพ์วิมล บุญดีเพิ่มสุขเจริญ มาให้ความรู้เรื่องการทำบัญชีครัวเรือน

ประชุมการส่งเสริมประสิทธิภาพ

เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ. 2018 เจ้าหน้าที่ศูนย์สังคมพัฒนา เข้าร่วมประชุมการส่งเสริมประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในด้านการศึกษาและอาชีพสำหรับเด็กและเยาวชน ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี

ลงพื้นที่

เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 เจ้าหน้าที่ศูนย์สังคมพัฒนา พร้อมอาสาสมัครตำบลรางบัว ลงพื้นที่ตำบลรางบัว อ.จอมบึง จ.ราชบุรี เพื่อมอบไก่ไข่และอาหารไก่ไข่ ให้กับผู้พิการจำนวน 11 คน

กิจกรรมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่

เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 2018 ศูนย์สังคัมพัฒนา จัดกิจกรรมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่วัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุ้ม โดยชมรมเวชบุคคล สังฆมณฑลราชบุรี นพ. ชัชชัย พูนสวัสดิ์ คณะครูจิตอาสาจากประเทศฟิลิปปินส์ ร่วมให้บริการตรวจสุขภาพเบื้องต้นทั้งแพทย์แผนไทยและแพทย์แผนปัจจุบัน

ส่งเสริมชีวิตครอบครัว สังฆมณฑลราชบุรี

สัมมนาฟื้นฟูชีวิตครอบครัว

เมื่อวันที่ 6-8 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 ได้จัดให้มีการสัมมนาฟื้นฟูชีวิตครอบครัว ชั้นที่ 1 รุ่นที่ 242 ณ วัดพระเมตตา ไทรงาม โดยคุณพ่อบุญส่ง หงษ์ทอง เป็นวิทยากร

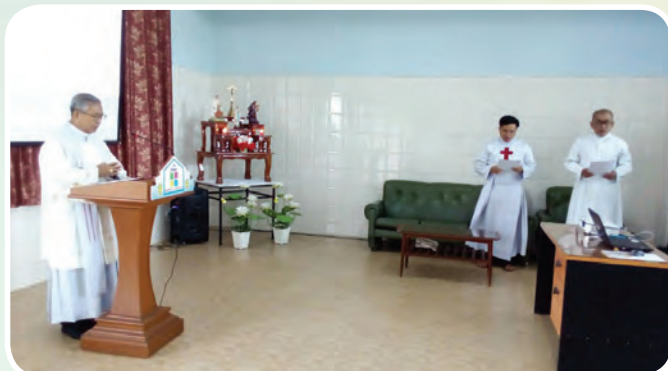

อบรมเตรียมตัวสู่ชีวิตสมรส

เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 หน่วยงานส่งเสริมชีวิตครอบครัว ได้จัดอบรมเตรียมตัวสู่ชีวิตสมรส โดยมีคู่สมรสเข้ารับการอบรม 6 คู่ ณ ห้องประชุมปีพระวาจา ศูนย์สังฆมณฑลราชบุรี

ชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี

“โรงเรียนศิษย์พระคริสต์”

เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 ชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี ดำเนินโครงการโรงเรียนศิษย์พระคริสต์ โดยเปิดโรงเรียนครั้งแรก ณ บ้านสิทธิดา ศูนย์พัฒนาการเด็กพิการ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี โดยพระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในวจนพิธีกรรมเปิด มีผู้สูงอายุเข้าร่วม 30 คน มีกิจกรรมตรวจสอบสุขภาพ ความรู้ และกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชุมชนวัด ซึ่งแจ้งหลักสูตรการเรียน นัดหมายกิจกรรมจาริกแสวงบุญในครั้งต่อไป ทำกิจกรรมเตาเลี้ยงอาหารเด็กและรับประทานอาหารร่วมกัน

ประชุมคณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ

ประชุมสามัญคณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ ครั้งที่ 3/2561 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 2018 ณ ห้องประชุมวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง โดยมีคุณพ่อประสิทธิ์ รุจิรัตน์ จิตตภาธิการ พร้อมด้วยคณะกรรมการเข้าร่วมประชุม

ศูนย์คริสตศาสนธรรม Catechetical Center of Ratchaburi **ราชบุรี**

อบรมครูคำสอนสังฆมณฑลราชบุรี

เมื่อวันศุกร์ที่ 22 และ วันเสาร์ที่ 23 มิถุนายน ค.ศ. 2018 ศูนย์คริสตศาสนธรรม สังฆมณฑลราชบุรี ได้จัดโครงการอบรมครูคำสอนในหัวข้อ “**มองงานคำสอน มองชีวิต โดยมีพระคริสต์เป็นความหวัง**” ณ หอประชุมยอห์น บอสโก โรงเรียนดรุณาราชบุรีวิเทศศึกษา มีพระสงฆ์ ชิสเตอร์ และครูคำสอนเข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น 85 ท่าน

ในการพบปะกันครั้งนี้ มีการนำเสนอข้อมูลจาก ภาษฎีกาฯ ถึงสภาพปัญหาความเป็นจริงของสังคมไทยที่มีผลกระทบต่องานคำสอน นำมาสู่การพูดคุย แบ่งปัน และมองปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพสังคมปัจจุบัน ตัวเด็ก ผู้ปกครอง ผู้บริหารบางท่าน รวมถึงตัวครูคำสอนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนความคิด วิธีการ และส่งเสริมกำลังใจซึ่งกันและกันในการทำงานคำสอนต่อไปด้วยความกระตือรือร้น และใส่ใจมากขึ้น

พลมารีย์จังหวัดราชบุรี

เขตหนึ่ง

เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 คณะกรรมการคูเรีย เขตเหนือ จัดประชุมคูเรียเขตเหนือ ณ วัดพระคริสตประจักษ์ เกาเหใหญ่ จ.พระนครศรีอยุธยา

เขตใต้

ร่วมพิธีปลงศพสมาชิกพลมารีย์

เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 พลมารีย์ร่วมพิธีปลงศพ อังเยลา ปราณี เพ็ญสุข สมาชิกพลมารีย์ ประจำการ ณ วัดนักบุญยาโกเบ แม่กลอง

ประชุมคูเรีย

เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 คณะกรรมการคูเรีย เขตใต้ จัดการประชุม ณ วัดนักบุญอันตน โคกมดตะนอย โอกาสนี้มีเจ้าหน้าที่จากเซนาตัสเข้าร่วมประชุมด้วย

ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ

เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 สมาชิกคูเรียเขตใต้ได้ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณกับกลุ่มพลมารีย์ วัดนักบุญเวนนซีโอ เพชรบุรี

หน่วยงานประกาศพระวรสาร สังฆมณฑลราชบุรี

เปิดการอบรม “บราวาสแพร่ธรรม รุ่นที่ 10”

เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 2018 หน่วยงานประกาศพระวรสาร ได้เปิดอบรมบราวาสแพร่ธรรม รุ่นที่ 10 มีผู้สมัครเข้ารับการอบรมทั้งหมด 44 ท่าน โดยพระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธีบูชาขอบพระคุณเปิดการอบรม

หนึ่งกำลังใจจากพระวาจาสู่สถานพินิจ

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 หน่วยงานประกาศพระวรสาร จัดกิจกรรมแบ่งปันกำลังใจจากพระวาจา ให้กับเยาวชนสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดราชบุรี เพื่อสร้างจริยธรรม มโนธรรมใหม่ ในจิตใจ จะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อที่จะได้มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ให้เป็นเยาวชนที่ดีของสังคมต่อไป

อบรมจิตตารมณ์ครูคำสอนวัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุม

เมื่อวันที่ 4-6 กรกฎาคม ค.ศ. 2018 หน่วยงานประกาศพระวรสาร จัดอบรมจิตตารมณ์ครูคำสอน วัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุม ฟ้นฟูจิตใจโดยพาไปเยี่ยมซิสเตอร์คณะกลาริส กาปูชิน บ้านแสงอรุณ เพื่อขอคำ ภาวนาให้กับการทำงาน

ย้อนรอยเส้นทางมิชชันนารี และร่วมฉลองหมู่บ้านโปรตุเกส

เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2018 หน่วยงานประกาศพระวรสารได้นำฆราวาสแพร่ธรรมรุ่น 10 ย้อนรอยเส้นทางมิชชันนารีโอกาสเตรียมสู่การฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม ณ วัดนักบุญยอแซฟ อยุรยา และร่วมฉลองหมู่บ้านโปรตุเกส โอกาสนี้สมาชิกนำอาหารและผลไม้ไปร่วมเลี้ยงผู้มาร่วมฉลองในวันนั้นด้วย

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อฆราวาส สังฆมณฑลราชบุรี

ประชุมสามัญครั้งที่ 2/2018

เมื่อวันเสาร์ 30 มิถุนายน ค.ศ.2018 มีการประชุมสามัญครั้งที่ 2/2018 คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อฆราวาส สังฆมณฑลราชบุรี ณ ห้องบอสโก 1 วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี ภายใต้การนำของ คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ จิตตภาติการ เพื่อติดตามและให้กำลังใจแก่องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ และได้ประชาสัมพันธ์โครงการฟื้นฟูชีวิตคริสตชน หัวข้อ “เรารักพระบัญญัติของพระศาสนจักร” โอกาสฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม และเตรียมฉลองเดือนตุลาคม 2019 เป็นเดือนแพร่ธรรมพิเศษ โอกาสครบรอบ 100 ปี สมณลิขิต Maximum Illud ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15

บอกเล่า เก้าสิบ

By Francesco S.

September November December January February

กำหนดการเข้าเฝ้าพระสงฆ์

12-13 กันยายน 2018	เข้าเฝ้าประจำเดือน
10-11 ตุลาคม 2018	เข้าเฝ้าประจำเดือน
14-15 พฤศจิกายน 2018	เข้าเฝ้าประจำเดือน
12-13 ธันวาคม 2018	เข้าเฝ้าประจำเดือน
8-10 มกราคม 2019	ชุมนุมประจำภาคการศึกษา
13-14 กุมภาพันธ์ 2019	เข้าเฝ้าประจำเดือน

กำหนดการฉลองวัด

กันยายน 2018

- 9 อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก
- 16 วัดแม่พระมหาทุกข์ ท่าม่วง
- 30 วัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง

พฤศจิกายน 2018

- 11 วัดนักบุญลูกา หนองนางแพรว
- 18 วัดแม่พระถวายเป็นศิโนพระวิหาร ลูกแก

มกราคม 2019

- 5 วัดแม่พระแห่งสันติภาพ เขาพระ (วันเสาร์)
- 6 วัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ วัดใน
- 13 วัดนักบุญฟาบีอาโน ห้วยลึก
- 20 วัดนักบุญอักแนส ชฎีป่าหวาย
- 27 วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี

ตุลาคม 2018

- 7 วัดนักบุญเทเรซา ห้วยกระบอก
- 14 วัดนักบุญมาร์การิตา บางตาล
- 20 ฉลอง 25 ปี แห่งสังฆภาพ
- 28 วัดแม่พระแห่งสายประคำ หลักห้า

ธันวาคม 2018

- 2 วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ พุด่อง
- 9 สามเณราลัยแม่พระนิรมล ราชบุรี
- 16 วัดนักบุญเปาโลกลับใจ โพธาราม

กุมภาพันธ์ 2019

- 2 วัดนักบุญฟรังซิส อัสซีซี หาดแดง (วันเสาร์)
- 10 วัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ ท่าเรือ
- 17 วัดนักบุญอังเยลา ซอนต้า
- 24 วัดพระวิสุทธิวงศ์ แพรกหนามแดง

Your Special Day

เดือนกันยายน

วันเกิด

- 7 คุณพ่อเปาโล ไตรรงค์ มุลตรี
- 10 คุณพ่อร็อค ชีวิน สวดินทร์กูร
- 18 คุณพ่อยอแซฟ ไพศาล ยอแซฟ
- 25 คุณพ่อเปโตร สุเทพ ภูพา
คุณพ่อเปโตร เจริญ ว่องประชาณุกุล
- 29 คุณพ่อเปโตร วัชศิลป์ กฤษเจริญ

วันบวช

- 6 คุณพ่อเปโตร เจริญ ว่องประชาณุกุล
คุณพ่อสเตเฟน อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ
- คุณพ่อเปโตร ธาดา พลอยจินดา
- 7 คุณพ่อเจมส์ กันตภณ ดำรงค์ศักดิ์
- 8 คุณพ่อยอแซฟ เสรี สีนสมรส

ฉลองศาสนนาม

- 27 คุณพ่อวินเซนต์ เดอ ปอล ประสงค์ ยนปลัดยศ
- 29 คุณพ่อราฟาแอล สมบูรณ์ แสงประสิทธิ์

วันมรณะ

- 3 กันยายน 1950 พระสังฆราชกาเยตาโน ปาซอตตี
- 5 กันยายน 2010 คุณพ่อเปาโล สมกิจ นันทวิสุทธิ

Your Special Day

เดือนตุลาคม

วันเกิด

- 11 คุณพ่อลอเรนซ์ นิกร ประสูตรแสงจันทร์
- 19 คุณพ่อฟรังซิส เซเวียร์ นิรุต กิจแต่ง
- 20 คุณพ่อยอห์น บอสโก ชิตชนนท์ แสงประดับ
- 29 คุณพ่อราฟาแอล สมบูรณ์ แสงประสิทธิ์

วันมรณะ

- 20 ตุลาคม 2011
พระสังฆราชยอห์น บอสโก มนัส จวบสมัย

Your Special Day

เดือนพฤศจิกายน

วันเกิด

- 2 คุณพ่อฟรังซิสโก มาร์โต วุฒิชัย อ่องนาวา
- 8 คุณพ่อเจมส์ กันตภณ ดำรงค์ศักดิ์
- 16 คุณพ่อยอแซฟ เสรี สีนสมรส
- 23 คุณพ่อเคลเมนต์ วิโรจน์ เสียงไพเราะ

ฉลองศาสนนาม

- 23 คุณพ่อเคลเมนต์ วิโรจน์ เสียงไพเราะ
- 30 คุณพ่ออันเดร ปรีชา พลอยจินดา
คุณพ่ออันเดร ศิริศักดิ์ ยอแซฟ

วันมรณะ

- 12 พฤศจิกายน 2016
คุณพ่อยอห์น บอสโก ประเสริฐ นพคุณ
- 16 พฤศจิกายน 1994
พระสังฆราชเปโตร คาเรตโต
- 18 พฤศจิกายน 2000
คุณพ่อเอากุสติน วีรพันธ์ แก้วมังกร

Your Special Day

เดือนธันวาคม

วันบวช		วันเกิด	
3	คุณพ่อฟรังซิสเซเวียร์ นิรุต กิจเต่ง	10	พระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี
	คุณพ่อยอห์น บอสโก เสกสิฐ เล้ากิจเจริญ	18	พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ
	คุณพ่อยอห์น รัตนศักดิ์ กิจสกุล		
8	คุณพ่อเปโตร สุชิน คั่นฉ่อง		
	คุณพ่อเอากุสติน ประสิทธิ์ รุจิรัตน์	3	คุณพ่อฟรังซิส เซเวียร์ นิรุต กิจเต่ง
	คุณพ่อเปโตร วัชร พฤษชาโรจนกุล	26	คุณพ่อสเตเฟน อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ
19	คุณพ่อเปโตร สุรินทร์ ชุนฟัง		คุณพ่อสเตเฟน เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
22	คุณพ่อราฟาแอล สมบูรณ์ แสงประสิทธิ์	27	คุณพ่อยอห์น รัตนศักดิ์ กิจสกุล

ฉลองศาสนนาม

วันมรณะ

- 2 ธันวาคม 2010 พระสังฆราชมีคาแอล บุญเลื่อน หมั่นทรัพย์
 5 ธันวาคม 1993 คุณพ่อยอห์น บอสโก สุรพล เนื้อจีน
 8 ธันวาคม 2000 พระสังฆราชโรเบิร์ต รัตน์ บำรุงตระกูล

Your Special Day

เดือนมกราคม

วันเกิด		วันบวช	
2	คุณพ่อเปโตร มงคล จันทรสฤษดิ์	6	คุณพ่อเอากุสติน ประดิษฐ์ ว่องวารี
12	คุณพ่ออันตน สุชาติ แก้วเสนีย์		คุณพ่อยอแซฟ สุรินทร์ จารยอุปการะ
15	คุณพ่อเปโตร ชิตพล แซ่โล้ว	31	คุณพ่อยอแซฟ สุรพล นันทพรพิสุทธิ
19	คุณพ่อเอากุสติน ประสิทธิ์ รุจิรัตน์		คุณพ่อเคลเมนต์ วิโรจน์ เสี่ยงไพเราะ
20	คุณพ่ออดมินิก ดำรัส ลิมาลัย		คุณพ่ออันเดร ศิริศักดิ์ ยอแซฟ
25	คุณพ่อสเตเฟน เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์		
27	คุณพ่อยอห์น บอสโก ไพยอง มนิราช	31	พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ
29	คุณพ่ออันตน วีระเทพ วาทนเสรี		คุณพ่อยอห์น บอสโก วงศ์สวัสดิ์ แก้วเสนีย์
30	คุณพ่ออันตน วิชาญ กิจเจริญ		คุณพ่อยอห์น บอสโก ไพยอง มนิราช
31	คุณพ่อยอห์น บอสโก สิทธิพล พานิชอุดม		คุณพ่อยอห์น บอสโก สิทธิพล พานิชอุดม
			คุณพ่อยอห์น บอสโก เสกสิฐ เล้ากิจเจริญ
			คุณพ่อยอห์น บอสโก ชิตชนนท์ แสงประดับ

ฉลองศาสนนาม

วันมรณะ

- 8 มกราคม 2000
 คุณพ่อยอแซฟ วิโรจน์ อินทรสุสันต์

คำถาม

ในมุมมองคริสตชน เราสามารถมีส่วนร่วมในการต่อต้านการค้ามนุษย์ หรือว่ามีส่วนช่วยในการส่งเสริมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ได้อย่างไรบ้าง?

คำตอบ

1. ในคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักรคาทอลิก กล่าวว่า **ศักดิ์ศรีของมนุษย์ คือ ศักดิ์ศรีของภาพลักษณ์ของพระเจ้า** (สารวันพระคริสตสมภพ ค.ศ. 1944 ของพระสันตะปาปาปิโอที่ 12) มนุษย์จึงมีค่าเพราะสิ่งที่ตนเป็น ยิ่งกว่าสิ่งที่ตนมี เราจึงพอเข้าใจได้ว่า **พระเจ้าสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ (ปฐมก 1:27)** นั้น หมายถึงเป็นมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรี ศักดิ์ศรีของมนุษย์เน้นที่การเป็นมากกว่าการมี การเป็นก็คือ ความดีงามตามความจริง คุณธรรมต่าง ๆ ฯลฯ การมีคือ วัตถุสิ่งของ ทรัพย์สิน เงินทอง ฯลฯ ดังนั้นเราจึงต้องให้ความสำคัญกับศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์มากกว่าการค้ามนุษย์

2. นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา กล่าวว่า **“การพัฒนาใด ๆ ถ้าปราศจากการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ถือว่าไม่ใช่การพัฒนา”**

3. พระสันตะปาปาฟรังซิสกล่าวว่า **“สถานการณ์ของบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ..”** พระองค์มีข้อท้าทายว่า **“พี่น้องของเจ้าอยู่ที่ไหน... คนที่เจ้ากำลังจะฆ่าอยู่ทุกวันในโรงงานรถในเครือข่ายโซเลอในบรรดาเด็ก ๆ ซึ่งเจ้าใช้เป็นขื่อทาทองอยู่ที่ไหนกัน”** ในผู้ที่ต้องทำงานหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพราะไม่ได้สิทธิตามกฎหมาย อย่าทำเป็นเหมือนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น มีการสมรู้ร่วมคิดกันอยู่มากมาย ดังนั้นปัญหานี้เป็นเรื่องของทุกคน

4. เราต้องตระหนักถึงเครื่องหมายกาลเวลาในยุคปัจจุบันนี้ว่า ความเป็นมนุษย์นั้นไม่ได้ถูกมองว่ามีศักดิ์ศรี แต่กลายเป็นวัตถุสิ่งของในกระบวนการค้ามนุษย์ จึงจำเป็นต้องรู้เท่าทัน รอบคอบและประสานเครือข่ายองค์กรคาทอลิกในการช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องร่วมโลกของเรา สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสกล่าวไว้ในสมณสาสน์ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสารว่า **“ชุมชนทุกแห่งในพระศาสนจักร ซึ่งอ้างว่าอยู่อย่างสงบ โดยไม่มีความหวงใยที่จะคิดสร้างสรรค์และปราศจากความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้คนยากจนดำเนินชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรี เมื่อเป็นเช่นนี้ ชุมชนนั้นก็เสี่ยงต่อการแตกแยก” (EG 207)**

5. สำหรับเครือข่ายคาทอลิกไทยต่อต้านการค้ามนุษย์ (Catholic Network Against Trafficking in Thailand หรือ CNATT.) เกิดขึ้นโดยความร่วมมือจากคณะนักบวชไทยต่อต้านการค้ามนุษย์ (Talitha Kum) ฝ่ายสังคมของสังฆมณฑลต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในกรรมาธิการฝ่ายสังคม (คาร์ิตัสไทยแลนด์) ภายใต้สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ปัจจุบันสมาชิกเครือข่ายมีจำนวนทั้งสิ้น 25 องค์กร โดยมีพระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา เป็นประธาน และเซอร์ฟรังซิส ชีรานนท์ เป็นที่ปรึกษา

สำหรับสังฆมณฑลราชบุรี โดยมีศูนย์สังคมพัฒนา สังฆมณฑลราชบุรี เป็นศูนย์ประสานงานงานต่อต้านการค้ามนุษย์ และปัจจุบันยังเป็นคณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดราชบุรี

ตอบคำถามโดย

คุณพ่อประสิทธิ์ ฐิติรัตน์

ประธานคณะกรรมการฝ่ายสังคม สังฆมณฑลราชบุรี

พระสังฆราชและคณะสงฆ์
สังฆมณฑลราชบุรี
มีความยินดีขอเชิญร่วมโมทนาคุณพระเจ้า
โอกาสฉลอง

25 ปีแห่งสังฆภาพ
31 มกราคม 1993-2018

คุณพ่อเคลเมนต์ วิโรจน์ เสี่ยงไพเราะ
คุณพ่อยอแซฟ สุรพล นันทพรพิสุทธิ์
คุณพ่ออันเดร ศิริศักดิ์ ยอแซฟ

วันเสาร์ที่ 20 ตุลาคม 2018

ณ วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง

พิธีบูชาขอบพระคุณเวลา 10.00 น.